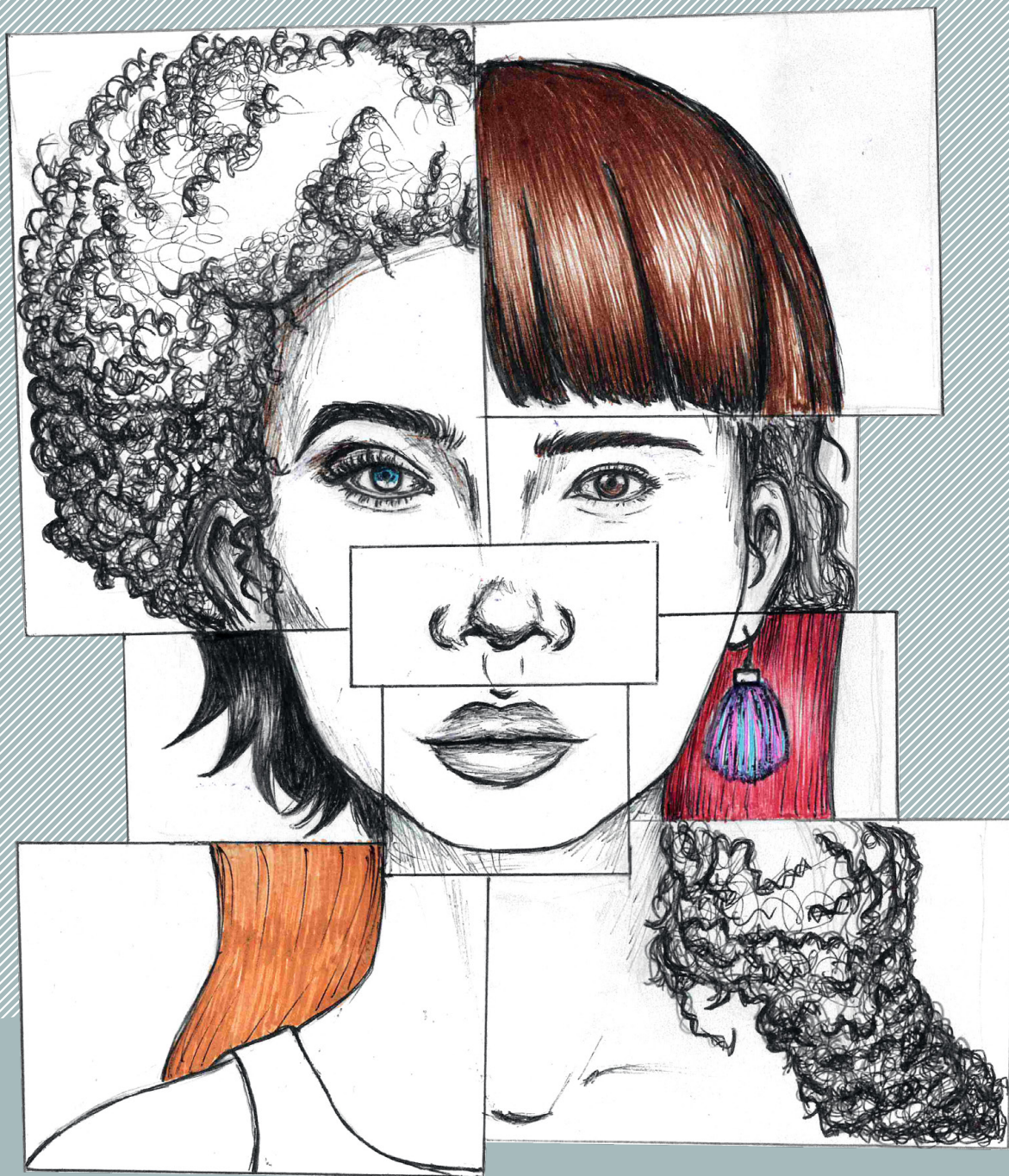

OTHERS

INTERNATIONAAL HOOFDKWARTIER LEGER DES HEILS

Bijbelstudies voor en door vrouwen

Introductie

Lieve vrienden in Christus,

Ik ben blij dat ik jullie de Bijbelstudies 'Others' ('Anderen') van de Internationale Women's Ministries van 2023 kan presenteren. Ik ben er sterk van overtuigd dat God ons roept om samen met anderen te wandelen – in vertrouwen, met moed en veerkracht. Onze harten blijven verbonden met God, maar onze handen moeten zich uitstrekken naar vrouwen en meisjes, mannen en jongens over de hele wereld. Het liefhebben van anderen is Gods oproep tot actie voor ons leven!

Maar veel meer dan alleen praten over anderen, moeten we daadwerkelijk naar buiten treden en ons verbinden met anderen in een geest van gemeenschap en naar hen luisteren wanneer ze hun strijd en vreugde uiten. Voor jou kan dit eruit zien als het spreken over onrecht of het praktisch en biddend ondersteunen van anderen die tijden van verwoesting meemaken. Of misschien biedt het leven in gemeenschap met anderen jou mogelijkheden om nieuwe culturen en perspectieven te ontdekken.

Er wordt een verhaal verteld over de grondlegger van het Leger des Heils, Generaal William Booth. Het illustreert de betekenis van dit thema voor onze missie. Men verwachtte dat de oprichter zou spreken op een grote conventie, maar hij was al op leeftijd en vanwege zijn fysieke toestand kon hij niet komen. In plaats daarvan stuurde hij een telegram. Duizenden verzamelden zich, in afwachting van de toespraak van de grote prediker. Die avond opende een afgevaardigde het verzegelde telegram en het publiek werd stil van verwachting. Er stond slechts één woord geschreven: 'ANDEREN!'

De oproep tot zending van Generaal Brian Peddle (zie video 'General Brian Peddle's Call To Mission', klik [hier](#)) moedigde heilsoldaten aan om betrokken te zijn, gevechtsklaar te zijn en verantwoordelijkheid te nemen. Bij het overdenken van de oproep tot inclusieve liefde schreef hij: "Wij moeten onberispelijk zijn door alle mensen met respect en mededogen te behandelen, denkend aan onze missie om in de naam van Christus in de menselijke behoeften te voorzien, zonder enige discriminatie." Het is als reactie op die uitdaging dat deze Bijbelstudies 'Others' is ontstaan. De studies gaan over hoe we bereid moeten zijn te omarmen, hoe we geïnspireerd moeten zijn om naar buiten te gaan en anderen lief te hebben. Zo tonen we dat ze door God geliefd zijn. Ondersteund door de instructies die voor ons zijn uitgezet in 1 Korintiërs 13, weerspiegelen deze studies een liefde die anderen niet beledigt (1 Korintiërs 13:5, Bijbel in Gewone Taal).

Voor volgelingen van Christus is er wat betreft deze oproep tot liefde voor anderen geen twijfel mogelijk. Wanneer we andere mensen liefhebben, zal onze ware identiteit in Christus worden geopenbaard.

Jezus roept ons op om vervuld te zijn met liefde voor Hem en vanuit die liefde zullen we steeds dichterbij Hem komen: 'Ik geef jullie een nieuw gebod: heb elkaar lief. [...] Aan jullie liefde voor elkaar zal iedereen zien dat jullie mijn leerlingen zijn' (Johannes 13:34-35).

Mijn gebed over deze Bijbelstudies is dat iedereen die zich bezighoudt met deze studies de aanwezigheid van God zal ervaren die hun harten bedient. Ik bid dat anderen vanuit de overvloed van de Heilige Geest het middelpunt van onze bediening zullen worden en blijven. Ik bid ook dat deze studies zelf een plek zullen zijn voor inclusieve harten die God en anderen eren om verbinding te maken. Deze studies zijn voorbereid door vrouwelijke auteurs, maar zijn niet uitsluitend bedoeld voor vrouwengroepen. Ik bid dat deze studies worden gebruikt in groepen die alle leeftijden, culturen, nationaliteiten, talen en geslachten omvatten, zodat de Kerk de rijke en prachtige diversiteit van onze Schepper God verheerlijkt!

We willen getuigen van de kracht, waarheid en moed van de Heilige Geest. We weten dat Hij ons kan machtigen om Zijn stem, Zijn handen en Zijn voeten te zijn in een wereld die hoop, waarheid, transformatie en vrede zoekt! Moge God jullie zegenen terwijl jullie lezen.

**'Wanneer we andere mensen goed liefhebben,
zal onze ware identiteit in Christus worden
geopenbaard'**

Rosalie Peddle

Commissioner Rosalie Peddle
2018-2023 World President of Women's Ministries

01

Wandelen door Samaria

Als je het gedeelte voor deze Bijbelstudie opzoekt, zul je misschien verrast zijn dat ik alleen verwijs naar de verzen 3-9 van dit beroemde hoofdstuk. Het grootste deel van het contact tussen Jezus en de Samaritaanse vrouw moet nog plaatsvinden. Toch is er al iets belangrijks gebeurd. Het hoofdstuk laat zien hoe Jezus zelfs de laagst geachte persoon in de oude Palestijnse maatschappelijke structuur waardeerde: een schandelijk vrouw. Terwijl het begin van het hoofdstuk toont hoe Jezus minachting heeft voor raciale en culturele discriminatie.

In het jaar 722 voor Christus annexeerde het machtige rijk van Assyrië het Noordelijke Koninkrijk Israël. De Assyrische koning stuurde veel van zijn burgers daarheen. De Israëlieten en Assyriërs in dat land begonnen met elkaar te trouwen. In Jezus' tijd stond deze regio bekend als Samaria. Joden uit de eerste eeuw minachtten Samaritanen omdat hun voorouders het Hebreeuwse bloed en geloof hadden verdund door interracial huwelijken en religieuze vermenging. Ze waren hun gemengde, 'onreine' nakomelingen.

'We moeten Jezus navolgen, met harten die openstaan voor alle rassen en culturen, zelfs als het mensen verrast.'

Johannes 4:3-4 vertelt ons dat Jezus op weg was van Judea naar Galilea, en dat 'hij door Samaria moest gaan'. Dit is merkwaardig, want er was geen reden waarom Jezus per se door Samaria moest gaan. Joden reisden de hele tijd van Judea naar Galilea, maar ze gingen niet door Samaria. Ze gingen eromheen,

wat hun reis extra lang en moeilijk maakte.

In haar boek "A Credible Witness" zegt Brenda Salter McNeil: 'Ik geloof dat Jezus door Samaria "moest" gaan omdat hij gedreven werd door het hart van de Vader.' (p. 42) Door Samaria lopen was voor de meeste Joden ondenkbaar, maar Jezus deed het doelbewust. Hij ging op pad om te laten zien dat alle mensen van gelijke waarde zijn.

Er zijn drie daden van Jezus in deze verzen die we kunnen navolgen:

1 Jezus waagde zich in 'vreemd' gebied. De deuren van onze kerken en huizen moeten openstaan voor alle mensen, vooral in deze tijd waarin mensen uit verschillende culturen in hetzelfde gebied wonen. Bovendien moeten we onze eigen veilige ruimte verlaten en de buurt van de anderen betreden met een open hart, bereid om te leren en lief te hebben. We doen dit om ons geloof zo ver mogelijk te delen. We worden niet geroepen om ons af te wenden van degenen die anders zijn dan wij. We zijn geroepen om 'naar de hele wereld te gaan en het evangelie aan alle schepselen te verkondigen' (Marcus 16:15).

We gaan ook naar andere gebieden om onze broeders en zusters in Christus beter te begrijpen. Ik herinner me dat de Chileense leden van een korps in de buurt van Washington, D.C. enkele van ons Noord-Amerikanen meenamen naar een restaurant dat hun inheemse keuken serveerde. Slechts twee mensen in onze groep van 20 spraken zowel Spaans als Engels. Toch slaagden we erin om de liefde en vreugde van Christus onder ons te voelen.

2 Jezus koos een plaats waar beide culturen verbonden zijn. De ontmoeting in Johannes 4 vond plaats bij de put van Jakob. De Samaritanen en de traditionele Joden deelden hun oorsprong en beide groepen hadden respect voor hun

voorvader Jakob. Het is wijs om te onthouden dat we als mensen veel gemeen hebben. We houden allemaal van onze families, genieten van een goede lach en willen dat ons leven betekenis heeft. Onze overeenkomsten getuigen ervan dat niemand beter is dan een ander, en we kunnen een startpunt vinden voor een gesprek.

Toen mijn man en ik korpsleiders waren in Seattle, Washington, had ons korps enkele heilssoldaten uit de Democratische Republiek Congo. In hun thuisland werd de collecteschaal niet rondgegeven zoals wij gewend waren, maar mensen dansten daar de gangpaden af om hun tienden aan de Heer te geven. We probeerden het in Seattle, en onze heilssoldaten vonden het geweldig om te klappen, zingen en dansen terwijl ze hun tienden gaven, dus besloten we om het eens per maand te doen. We waren al verbonden in het geven van tienden, maar we openden onze harten en vonden een nieuwe manier om het te doen.

3 Jezus toonde ware kameraadschap. Een van de meest verrassende dingen die Jezus deed in Johannes 4 was om te vragen om een slok water. Tony Evans schrijft: 'Om zijn Joodse lippen aan haar Samaritaanse beker te zetten was een intieme daad van gemeenschap en warme acceptatie' ("Oneness Embraced", p. 61).

Toen mijn man en ik twee kinderen adopteerden, werd ik even stil gezet toen ik voor de eerste keer een beker deelde met hen. Ik deelde vaak genoeg een beker met de kinderen die ik zelf had gebaard, maar in het begin moest dat niveau van intimiteit met onze geadopteerde kinderen nog worden opgebouwd. Ik kan me voorstellen hoe geschokt de Samaritaanse vrouw was toen een Jood - die verondersteld

werd haar verwerpelijk te vinden - vroeg om uit haar beker te drinken.

Misschien delen we geen bakers, maar wat een voorbeeld van kameraadschap geeft Jezus hier! We mogen Jezus navolgen, met harten die openstaan voor alle rassen en culturen, zelfs als het mensen verrast. Laten we bereid zijn om door Samaria te wandelen.

Majoor Amy Reardon

VERENIGDE STATEN

Gespreksvragen:

- Welke inspanning kun je leveren om een andere cultuur te verkennen?
- Koester je negatieve gevoelens tegenover een ander ras of cultuur? Ben je bereid om dit te belijden en de Heer te vragen je hart te veranderen?

Gebod:

O Jezus, leer ons alle mensen die U hebt geschapen te begrijpen en respecteren. U houdt evenveel van ons allemaal. Help ons hetzelfde te doen. Amen.

Majoor Amy Reardon is adjunct-directeur aan het opleidingscollege in Californië. Ze is moeder van vijf kinderen en is onlangs grootmoeder geworden.

02

In alle omstandigheden op God vertrouwen

Jeremia is een van de grote profeten van de Bijbel, hoewel niet altijd helemaal van harte. Hij heeft soms ook last van depressiviteit. Ondanks zijn tegenzin is Jeremia trouw aan zijn roeping. Hij is door God geroepen om tot het volk te profeteren. Hij heeft de taak om het volk te vertellen dat ze in zonde leven en dat ze zich moeten bekeren, anders zullen ze verbannen worden. Het volk bekeert zich niet en wordt verbannen uit hun land, precies zoals Jeremia had voorspeld. Het volk wordt meegenomen naar Babylon waar ze in ballingschap leven. Ze willen niet in Babylon wonen. Ze missen Jeruzalem, hun geliefde Zion.

God spreekt tot Jeremia en vertelt hem dat hij het volk moet vertellen dat ze huizen moeten bouwen en erin moeten wonen, tuinen moeten aanleggen en de vruchten ervan moeten eten. Ze moeten trouwen en zonen en dochters krijgen, en hun zonen en dochters moeten trouwen zodat ze kinderen kunnen krijgen. Ze zullen in aantal toenemen, niet afnemen. Ze moeten streven naar geluk en voorspoed voor de stad waarin ze geplaatst zijn, en wanneer de stad bloeit, zullen zij ook bloeien. Via Jeremia wordt het volk verteld dat er 70 jaar zullen verstrijken voordat de belofte om naar hun eigen land terug te keren, wordt vervuld.

‘We moeten focussen op doen wat goed is in Gods ogen. Ons concentreren op het bouwen van wat Hij in ons hart legt.’

Het volk wordt herinnerd aan de woorden: ‘Want Ik weet welke plannen Ik voor jullie heb,’ zegt de Heer. ‘Plannen om jullie voorspoed te

geven en geen ellende, plannen om jullie hoop en een toekomst te geven.’

Het is een zeer bekend vers, maar het wordt ook vaak uit zijn verband getrokken.

Wanneer we dit vers lezen, interpreteren we het vaak alsof het spreekt over onmiddellijk geluk. Dat God onmiddellijk in onze situatie ingrijpt en dat we hier en nu het geluk zullen krijgen waar we behoefte aan hebben. Maar daar gaat het vers niet over.

Als we het vers in de juiste context bekijken, zien we dat het werd gezegd tegen een volk dat onder enorme druk staat. Ze bevinden zich in een land waar ze niet willen zijn. Ze staan onder een heerschappij waaronder ze niet willen staan. Ze zijn verbannen naar een ander land. Hier zegt God tegen hen dat ze daar 70 jaar moeten blijven voordat de belofte wordt vervuld.

Afhankelijk van waar we in de wereld wonen, kan ons leven worden beïnvloed door instabiliteit, depressie, echtscheiding, angst, armoede, vervolging, ziekte, oorlog of wanhoop. Net als de Judeeërs in ballingschap in Babylon weten ook mensen van vandaag wat het betekent om onder druk te staan, om in situaties te zijn waar ze niet willen zijn.

Bovendien kunnen we, waar we ons ook bevinden in deze wereld, het gevoel hebben dat we in ballingschap zijn en dan we begrijpen we hoe de mensen van Juda zich hebben gevoeld.

In Filippenzen 3:20 lezen we: ‘Maar wij hebben ons burgerrecht in de hemel, en van daar verwachten wij onze redder, de Heer Jezus Christus.’

We zijn geschapen om samen met God te leven, maar zolang we in deze wereld zijn voelen we een mate van scheiding van God, en daar komt ons gevoel van ballingschap vandaan.

In ons leven kunnen we op plaatsen of in situaties zijn waar we niet willen zijn. We kunnen onder druk staan in moeilijke omstandigheden en soms lijkt het alsof er geen vooruitgang of hoop voor ons is.

Misschien sta je vandaag onder druk, in je bediening, je huwelijk, je gezinsleven, op je werk, op school, of misschien oefent iets in je lokale gemeenschap druk op je uit.

Jeremia sprak tot het volk in ballingschap en hen werd verteld dat ze gewoon hun leven moesten leiden hoewel ze op een plek waren waar ze niet van hielden. Ze werden aangemoedigd om een stad op te bouwen die ze liever hadden verlaten. Ze moesten hun leven leiden en nieuw leven creëren. Ze moesten wortel schieten, wetende dat op een dag de belofte om terug te keren naar hun eigen land vervuld zou worden.

Op dezelfde manier spreekt de tekst vandaag tot ons. Waar we ook zijn, hoe we ook zijn - ongeacht wat onze situatie is, dezelfde woorden zijn vandaag op ons van toepassing.

Wees aanwezig in de gemeenschap waarin we geplaatst zijn en onder de mensen waarmee we samenleven. We moeten met vreugde het goed doen en geloven dat we daarin gezegend zullen worden. Terwijl we onze ogen gericht houden op ons ware thuis en onze ware burgerschap, ons burgerschap en ons thuis bij God.

De belofte die aan het volk van Juda werd gegeven: 'Want Ik weet welke plannen Ik voor jullie heb,' zegt de Heer, 'plannen om jullie voorspoed te geven en geen ellende, plannen om jullie hoop en een toekomst te geven,' geldt ook vandaag.

Kapitein Astrid Christensen werkt met kwetsbare gezinnen. Zij is getrouwd met Strange, die ook kapitein is. Samen hebben zij vijf kinderen – van 19, 17, 15 en een tweeling van 9 jaar. Ze hebben 11 jaar geleden de roeping van de Heer ervaren om binnen het Leger des Heils te dienen.

God is onze Vader, die zijn beloften nakomt. Dit is een fantastische belofte voor ons. Welke situatie we ook doormaken, God heeft hogere plannen met ons leven. Het is een leven dat hoop en voorspoed bevat. Wanneer we steunen op deze belofte, kunnen we er naar handelen en anderen met liefde en hoop tegemoet treden. Dit is de toekomst die God vanaf het begin voor ons heeft gepland.

Kapitein Astrid Christensen

DENEMARKEN EN GROENLAND

Gespreksvragen:

- Wat kunnen we leren van Jeremia 29 over het leven waarin we geplaatst zijn?
- Zijn er gebieden in je leven die je onzeker maken zodat je niet ten volle van je leven geniet?
- Hoe kun je de belofte van hoop in de toekomst omarmen? Wat kun je in Gods handen leggen en hoe op Hem vertrouwen?

Gebed:

Ik dank U, God mijn Vader, dat U plannen van hoop en toekomst voor mij heeft. Het maakt niet uit hoe ik me voel en wat mijn omstandigheden zijn, ik weet dat U mij aanmoedigt om op U te vertrouwen en op de beloften die U mij heeft gegeven. Amen.

03

Verskillende generaties

God wil dat we anderen liefhebben en alle mensen respecteren en mee laten doen. Als we dit vergeten heeft dat ernstige gevolgen.

Een van die gevolgen is de generatiekloof. De generatiekloof is een verschil in houding tussen mensen van verschillende generaties waardoor ze elkaar niet meer begrijpen. Het is te zien op het werk, binnen families, in de samenleving en in de kerk. Het kan ertoe leiden dat we iemands waarde vanwege zijn of haar leeftijd negeren.

God heeft verscheidenheid in generaties ontworpen. In de hele Bijbel zien we een prachtig beeld van generatieverscheidenheid, wat bevestigt hoe God mensen van alle leeftijden roept om samen zijn werk te verrichten. God beschermde een baby Mozes, die later leider van de Israëlieten werd. God gebruikte Samuel, een kleine jongen, om een boodschapper te zijn voor de familie van Eli. Als oude man gebruikte God Mozes om de Israëlieten uit de slavernij te leiden.

Het boek Exodus biedt een geweldig voorbeeld van generatieverscheidenheid. Mozes bevrijdde en leidde het door God uitverkoren volk naar het Beloofde Land. Daarbij omarmde hij jongeren zoals Jozua en Kaleb, die hij waardevol achtte bij het vervullen van het werk dat God hem had toegewezen. Mozes bereidde hen ook voor op leiderschap en Jozua werd een goede leider na de dood van Mozes.

Mensen van alle generaties zijn even belangrijk voor God. Het opnemen van verschillende generaties zorgt ervoor dat mensen zich gerespecteerd, gewaardeerd en welkom voelen. Het vergroot het zelfvertrouwen en helpt mensen hun eigenwaarde te realiseren.

1 Korintiërs 12:12-14 zegt: 'Een lichaam is een eenheid die uit vele delen bestaat; ondanks hun veelheid vormen al die delen samen één lichaam. Zo is het ook met het lichaam van Christus. Wij zijn allen gedoopt in één Geest en zijn daardoor één lichaam geworden; of we nu Joden of Grieken zijn, slaven of vrije mensen, we zijn allen van één Geest doordrenkt. Tegelijk bestaat een lichaam niet uit één deel, maar uit vele.'

'In de hele Bijbel zien we een prachtig beeld van generatieverscheidenheid, wat bevestigt hoe God mensen van alle leeftijden roept om samen zijn werk te verrichten.'

Het menselijk lichaam bestaat uit verschillende delen die samenwerken om het lichaam gezond te laten functioneren. Op dezelfde manier moeten wij, de Kerk - leden van Gods familie, van verschillende leeftijden en rassen, met verschillende gaven - met elkaar samenwerken, door elkaar te respecteren, lief te hebben, aan te moedigen en zorg te tonen. We zijn samen onderdeel van het ene lichaam van Christus. Onze onderlinge afhankelijkheid is geen zwakte; het leert ons om elkaar op te nemen, lief te hebben en te respecteren en dat we elkaar nodig hebben om ons God gegeven doel te vervullen.

'Er zijn verschillende gaven, maar er is één Geest; er zijn verschillende dienende taken, maar er is één Heer; er zijn verschillende uitingen van bijzondere kracht, maar het is één God die ze allemaal en bij iedereen teweegbrengt' (1 Korintiërs 12: 4-6). Moge dit ons eraan herinneren dat we allemaal, ongeacht leeftijd, op verschillende manieren begaafd zijn om verschillende diensten voor de Heer te verrichten. Onze Heer is één en door Hem zijn we verbonden met een doel. We hebben allemaal onze eigen capaciteit, gaven, begrip, waarden, ideeën, kracht en zwakheden, maar wanneer we samenkomen, kunnen we gedijen in godsvrucht en eer geven aan onze Almachtige Hemelse Vader God in zijn Zoon Jezus, onze Heer en Redder.

Kapitein Dorothy Christopher Macwan

INDIA

Gespreksvragen:

- Hoe gaat u om met mensen van verschillende leeftijden in uw familie, omgeving en kerk?
- Hoe kijkt u in uw kerk en familie aan tegen generatie-verscheidenheid?

Gebed:

Onze Hemelse Vader, wij danken U dat U ons aanneemt in uw familie. Hoewel we unieke individuen zijn, verschillend in geslacht, leeftijd en gaven, bouwt U ons samen met een doel. Help ons uw wil en schoonheid in elkaar te zien. We willen de diversiteit in eenheid vieren terwijl we elkaar respecteren en liefhebben, thuis en in de kerk, in de samenleving en op ons werk. Amen.

Kapitein Dorothy Christopher Macwan werkt als assistent-ondersecretaris voor Zuid-Azië op het Internationaal Hoofdkwartier. Haar man, kapitein Christopher A. Macwan, dient als territoriaal jeugdsecretaris voor Gujarat.

04

Water geeft alles leven

Heb je ooit puur vers water rechtstreeks uit een bron gedronken in plaats van uit de kraan? Ik heb dat een keer gedaan en het water was zoet en heerlijk. Kun je je voorstellen hoe het water uit de put van Jakob smaakte? De put van Jakob in Johannes 4 heeft een historische betekenis die teruggaat tot Genesis 33 toen Jakob het land kocht en zijn kamp opsloeg. Tijdens die tijd werd Jakobs dochter Dina verkracht door de heerser van het land, Chamor de Chiwwiet, wat de woede van Jakob en zijn zonen teweegbracht. Helaas liep de situatie voor iedereen slecht af en de Bijbel vertelt ons niet wat er uiteindelijk met Dina is gebeurd. Honderden jaren later voorziet deze put nog steeds velen van water en via Johannes 4 kunnen we lezen over een ontmoeting bij de put tussen een vrouw (die de Bijbel niet bij naam noemt) en Jezus.

Jezus komt bij de waterput aan en stuurt zijn discipelen de stad in om boodschappen te doen. Hij is alleen en waarschijnlijk moe, dorstig en heeft behoefte aan wat water. We weten dat het midden op de dag was en de Samaritaanse vrouw kwam water halen voor zichzelf en haar huishouden. In de context van die tijd zouden Jezus en deze vrouw niets met elkaar te maken willen hebben. Ze waren niet gelijk vanwege geslacht, ras, cultuur en hun status binnen de gemeenschap. Ik denk dat de vrouw de put juist tijdens de middaghitte bezocht om mensen te vermijden.

'Jezus ziet deze vrouw als een compleet persoon en biedt verlossing en herstel.'

Maar ik denk dat Jezus het gevoel had dat hij op de juiste plaats was, op het juiste moment en op de juiste dag voor dit gesprek. We weten dat ze verrast was toen hij haar aansprak omdat ze

onmiddellijk opmerkt dat ze van verschillende etnische achtergronden en geloven zijn. Ze weet dat hij een Joodse rabbi is, een man die tegen haar spreekt en om water uit de put vraagt. Toch ziet Jezus haar niet als onwaardig vanwege haar geloof en geslacht, hij veroordeelt haar niet vanwege haar verleden met vele verschillende echtgenoten.

In een patriarchale samenleving heeft deze vrouw een lage sociale status. Maar Jezus ziet een vrouw met gebrokenheid die hij kan vervullen en met een diepe geestelijke honger die alleen hij kan bevredigen.

We hebben allemaal water nodig om ons in stand te houden, water is de leven-gever voor alle dingen. Jezus vraagt de Samaritaanse vrouw om water en hij begint te praten over het 'levende water'. Ze lijkt niet helemaal te begrijpen wat Jezus tegen haar zegt, maar Jezus begint dingen over haar leven te onthullen en dan beseft ze dat er meer aan de hand is.

Water is een kostbare hulpbron voor ons allemaal. In mijn Maori-cultuur is water de basis van het leven en datgene wat ons verbindt met het land. In Nieuw-Zeeland stellen we ons vaak voor met een "pepeha". Het is een begroeting die begint met het noemen van belangrijke bergen, rivieren en plaatsen die voor ons speciaal zijn. We doen dit omdat deze plaatsen nooit veranderen en altijd constant zijn. De put van Jakob is zo'n plaats. De put is diep en het water erin was hetzelfde voor Dina als het nu is voor deze vrouw. Dit is de put die Jezus de gelegenheid gaf om deze Samaritaanse vrouw te vertellen dat ze kon drinken uit een geestelijke bron die groter was dan degene die ze al kende. Haar etniciteit had haar een onvolledig beeld van God gegeven, maar God verlangt ernaar dat zij en vele anderen zullen drinken van wat God geeft door Jezus Christus. Zoals 1 Korintiërs 13:5 zegt, liefde 'is niet grof en niet zelfzuchtig, ze laat zich niet boos maken en rekent het kwaad niet aan'.

Jezus ziet deze vrouw als een compleet persoon en biedt verlossing en herstel. Het voelt als een echo uit het verleden, een aanbieding van herstel voor wat er met Dina bij deze put gebeurde al die jaren geleden. Deze keer komt de Samaritaanse vrouw tot leven omdat Jezus zichzelf openbaart als de 'Messias (ook wel Christus genoemd)'. Ze keert terug naar de stad om de mensen te vertellen: 'Kom en zie een man die me alles heeft verteld wat ik ooit heb gedaan. Is dit niet de Messias?'

In tegenstelling tot Dina en haar familie brengt deze ontmoeting nieuw leven waar de dood was. We zien hoe God herhaaldelijk werkt, door zijn woorden en in het leven van de mensen door de geschiedenis heen. In Johannes 4 gaat de vrouw de stad in zodat veel andere Samaritanen Jezus zullen horen en geloven. Nu is deze vrouw niet meer een verstotene in haar stad, maar iemand die is hersteld, genezen, geloofd en die haar gemeenschap naar het levende water leidt dat Jezus geeft.

Verlossing raakt de hele gemeenschap en de geschiedenis van deze put; het wordt door deze ontmoeting nu een plek van genezing. Het onrecht dat in het verleden zat, is nu rechtgezet door de verzoening en het herstel dat alleen God kon brengen door zijn zoon Jezus Christus.

Dit is een prachtig verhaal van verlossing. De Samaritaanse vrouw wordt tot leven gebracht door het 'levende water' van Jezus. Dit reinigende water verlost en heelt haar, maar het geneest ook de eeuwenoude wonden die zijn veroorzaakt door wat er met Dina is gebeurd. Het herinnert ons eraan dat Jezus altijd bezig was met het genezen van de onderdrukten en met het rechtzetten van onrecht. Voor de dood

die we ervaren reinigt Jezus ons met levend water. Het is niet alleen voor ons, maar er is genoeg om uit te delen. De bron van het leven raakt nooit op.

Majoor Christine De Maine

NIEUW-ZEELAND, FIJI, TONGA EN SAMOA

Gespreksvragen:

- Wat betekent water voor jou na het lezen van Johannes 4? Heeft water een speciale betekenis voor jou?
- Hoe kun je mensen die anders zijn dan jij volledig accepteren in je leven?
- Hoe heeft Jezus je ontmoet bij de put?

Gebed:

Vader, help ons om anderen lief te hebben, te accepteren en te verwelkomen zoals U dat doet. Moge we het levende water uitbreiden naar degenen die U nodig hebben, maar U nog niet kennen. Amen.

Majoor Christine De Maine uit Nieuw-Zeeland is al 17 jaar officier bij het Leger des Heils en zij is getrouwd en moeder van twee jongens. Ze houdt ervan om familie en vrienden te zijn en vindt het leuk om meer te leren over haar cultuur als Māori en om de taal van de Māori te leren spreken.

05

Woordvoerder zijn voor mensen met een beperking

Toen William Booth ziek was en aan bed gekluisterd, stuurde hij het beroemde telegram met één woord waarin hij heilssoldaten aanspoorde om zich in te zetten voor 'anderen'.

Meer dan honderd jaar later zouden we kunnen zeggen dat de wereld een veel betere plek zou zijn als we serieus gehoor hadden gegeven aan zijn aansporing. Evenzo roepen deze verzen in Spreuken 31 ons op tot specifieke actie ten behoeve van anderen: in het spreken, in het rechtvaardig oordelen en in het verdedigen van de rechten van anderen. De wijsheid van Spreuken verwijst zowel naar onze kennis als naar ons gedrag. Het is niet genoeg dat we in theorie te weten wat we moeten doen. Spreuken moedigt ons aan tot praktische actie.

De instructies in deze passage zijn oorspronkelijk een persoonlijk bericht van een moeder aan haar zoon. Als koning heeft de zoon aanzienlijke macht en verantwoordelijkheid. Zijn moeder instrueert hem om zijn stem te gebruiken om op te komen voor anderen. De exacte identiteit van de koning is onzeker. Hij staat hier bekend als Lemuel, maar geleerden zijn verdeeld over of dit verslag verwijst naar koning Salomo en zijn moeder Bathseba, of dat Lemuel misschien de koning van Massa was, een van de nakomelingen van Ismaël. Vandaag bevinden we ons misschien niet in de positie van koninginnenmoeders of koningen, maar voor ons als erfgenamen van de Bijbelse traditie spreekt deze tekst ook in onze tijd en cultuur.

Het opkomen voor anderen is niet altijd een eenvoudig proces. Ik herinner me dat een vriendelijke arts ooit een lichamelijk onderzoek van mijn zoon afrondde en verklaarde dat 'we moeten wachten tot hij zijn eigen verhaal kan vertellen'. Maar de handicap van mijn zoon maakt dat hij niet in staat is zijn verhaal te vertellen. Hij kan niet voor zichzelf opkomen op een gemakkelijk te herkennen manier. Het opkomen voor hem, midden in zijn leven met complexe handicaps, maakt genuanceerde belangenbehartiging noodzakelijk. Ik gebruik het woord 'genuanceerd' opzettelijk, omdat belangen behartigen voor anderen zorgvuldig moet worden gedaan.

Genuanceerde belangenbehartiging vereist dat we ervoor zorgen dat ons opkomen voor geen spreken vóór of óver de persoon met een handicap wordt. Dergelijke benaderingen zijn betuttelend en ontmenselijkend. De vertaling van het woord 'behoefstig' in onze tekst draagt het idee van 'verdwijnen'. De behoeftigen zijn degenen die uit onze gedachten en samenleving zijn verdwenen, omdat we ze naar de randen van onze samenleving hebben laten verdwijnen. Als we niet voorzichtig en geïnformeerd zijn, kan ons opkomen voor de persoon met een handicap leiden tot nog meer verdwijning. Iedereen hetzelfde behandelen is niet het streven naar gelijkheid. Verschillende omstandigheden, ervaringen en culturele omstandigheden zijn allemaal van belang bij het opkomen voor anderen. Dit vereist tijd, luisteren, het cultiveren van vriendschappen en openstaan voor het leren van nieuwe manieren om met elkaar omgaan.

Anders dan koning Lemuel zul je waarschijnlijk niet in een koninklijke rechtbank zitten waar je oordelen velt over staatsaangelegenheden. Maar het zou kunnen zijn dat jij een oordeel hebt over mensen met een handicap dat onwetend of onrechtvaardig is, dat gebaseerd is op slechte informatie. Aannames maken over anderen is altijd riskant. Daardoor wordt het beeld van God dat we waarnemen in de ander die voor ons staat vervormd. Over het algemeen willen mensen met een handicap gewoon een normaal leven leiden. Ze willen geaccepteerd worden om wie ze zijn. Ze willen het leven vieren. Ze willen deelnemen aan de vreugde van het leven en aanbidding naast anderen die hetzelfde proberen te doen.

De koning in deze tekst kreeg de opdracht om op te komen voor de rechten van de armen. Tegenwoordig leeft ongeveer 15 procent van de bevolking met een handicap. Over de hele wereld worden ze geconfronteerd met onrecht, onderdrukking, discriminatie en stigmatisering. Statistisch gezien zijn ze economisch gemarginaliseerd, hebben ze een hogere werkloosheid en hebben ze een lagere levensverwachting dan niet-gehandicapte mensen. Het verdedigen van hun menselijkheid en hun rechten als mensen voor wie Christus stierf is een dringende taak voor het wereldwijde Leger des Heils.

Gedurende hun leven zijn Catherine en William Booth een zeer persoonlijke met handicaps in aanraking gekomen. Een van hun dochters, Marian, was als jong kind erg ziek en leefde vervolgens met wat we nu een ontwikkelingsstoornis zouden noemen. Ook al erkende Catherine openlijk verdriet te hebben om Marians omstandigheden – Marian zelf werd

niet verbogen gehouden. In een tijd waarin veel gehandicapte mensen weggestopt werden in een instituut, was dit een vorm van opkomen voor mensen met een handicap. De fragiele figuur van Marian was goed bekend bij heilssoldaten uit die tijd. William en Catherine zagen verder dan veronderstelde beperkingen en stelden Marian in staat om een zo normaal mogelijk te leven.

**‘Genuanceerde belangen-
behartiging vereist dat
we ervoor zorgen dat ons
opkomen voor geen spreken
vóór of óver de persoon met
een handicap wordt.’**

De theoloog Colin Gunton schreef: ‘Het is geen ongeluk, maar onze glorie dat we anders zijn: ieder uniek en verschillend.’ Het feit dat we anders zijn dan anderen is iets om te vieren. We willen niet dat het anders-zijn van anderen verdwijnt, anders worden we een saai, geautomatiseerd en homogeen lichaam. Verschil en diversiteit maken deel uit van Gods schepping. Opkomen voor anderen, hun rechten verdedigen en rechtvaardig oordelen, vervult de roep van God tot actie, eert de unieke identiteit van anderen en beantwoordt de oproep van William Booth om anderen niet te vergeten.

Coralie Bridle

NIEUW-ZEELAND, FIJI, TONGA EN SAMOA

Gespreksvragen:

- Hoe kan het concept van genuanceerde belangenbehartiging van invloed zijn op de manier waarop ik spreek en handel namens anderen?
- Op welke manieren kan ik de houding van de maatschappij ten opzichte van mensen met een handicap beïnvloeden, zodat ze overeenkomt met de waarheden van het evangelie?
- Wie zijn de 'anderen' in mijn huidige benoeming of dienstverleningsgebied die vandaag mijn aanmoediging of stem nodig hebben?

Gebed:

Hemelse Vader, vorm mij tot een mens die openstaat voor de genade die wordt geopenbaard in mensen die met een handicap leven.
Amen.

Coralie Bridle is een discipel van Jezus Christus, al een leven lang heilssoldaat en bezoeker van het Auckland City Corps in Nieuw-Zeeland. Ze maakte carrière in de oncologieverpleging. Haar man, Kevin, drie volwassen kinderen en twee kleinzonen houden haar met beide benen op de grond. Ze is lid van de Moral and Social Issues Council in Nieuw-Zeeland en van de International Theological Council. Coralie werkt momenteel aan haar proefschrift over hoe het Leger des Heils mensen met complexe handicaps ondersteunt in gemeenten in Nieuw-Zeeland.

06

Het topje van de ijsberg

Je hebt waarschijnlijk wel eens een ijsberg gezien. Wat opvalt aan deze massa's ijs is dat je aan de oppervlakte niet ziet wat de werkelijke grootte is, omdat het grootste deel onder water is.

In Numeri 12 vinden we het verhaal van Mozes en zijn broer Aäron en zus Mirjam. We weten dat Mozes de leider was die door God was aangesteld om zijn volk Israël te leiden. Aäron was de hogepriester en Mirjam was de oudste en een vooraanstaande profetes.

Mirjam was vanaf het moment dat Mozes een baby was erg belangrijk in zijn leven (Exodus 2). In Exodus 15:20-21 lezen we dat ze voorging in een prachtig overwinningslied van geloof en dankbaarheid toen ze Gods machtige daden zag. Maar enige tijd later begaat ze, samen met Aäron, een daad van rebellie tegen Mozes vanwege zijn vrouw, een Nubische. Nubië was een regio in Zuid-Egypte die bekend stond vanwege de donkere huid van haar bewoners. Bijbeluitleggers denken dat de vrouw van Mozes ook donker van huidskleur was.

Het gemopper van Mirjam lijkt te gaan over het interracial huwelijk van Mozes. Maar dit was slechts 'het topje van de ijsberg', want onder het geroddel en haar afkeuring voor de vrouw van Mozes lag een veel dieper probleem van trots en afgunst. De afwijzing en kritiek op anderen onthullen iets veel diepers dat zich in haar hart afspeelt.

'Heeft de Heer alleen door Mozes gesproken?' vroegen zij. 'Hij heeft ook door ons gesproken?'

'God blijft zijn goedheid tonen door ons op te roepen tot berouw en oprechte liefde voor elkaar.'

Deze tekst laat duidelijk zien wat de echte reden is waarom Mirjam die houding van minachting en achterklap toonde.

Zowel Mirjam als Aäron hadden verschillende gaven van de Heer ontvangen waarmee ze Hem en zijn volk konden dienen. Het lijkt erop dat dit niet genoeg was. Ze voelden zich zelfverzekerd genoeg in hun vermogen om even goed of zelfs beter te dienen dan Mozes. Niets is genoeg voor een trots hart.

Deze tekst gaat verder: 'De Heer hoorde wat ze zeiden.' Niemand vertelde het hem! Hij hoorde wat Mirjam en Aäron zeiden. Hij hoorde elk woord dat zij uitspraken en kende de bedoelingen in hun harten.

Enerzijds wijst alles erop dat Mirjam de aanstichter van deze opstand was, maar laten we Aaron niet uit het oog verliezen. Aaron lijkt heel snel toe te geven aan de eisen van anderen. Op een ander moment zien we hem ook dingen doen waarvan hij wist dat ze niet juist waren, zoals toegeven aan de eis van het volk van Israël om een gouden kalf te maken. (Exodus 32) Op dit moment zien we hem toegeven aan de invloed van zijn zus Mirjam.

Verzen 4 tot 16 vertellen ons over de gevolgen van hun daden. Er is geen twijfel dat God trots afwijst; in het geval van Mirjam werd ze zwaar gestraft. Laten we niet vergeten wat Jezus zei: 'Want wie zichzelf verhoogt zal worden vernederd, en wie zichzelf vernedert zal worden verhoogd.' (Lucas 14:11)

In vers 13 bemiddelt Mozes voor de Heer voor zijn zus. Net zoals God Mirjam en Aäron vergaf, blijft God zijn goedheid tonen door ons tot berouw en oprechte liefde voor elkaar te roepen.

Heb je je ooit afgevraagd hoe anderen jouw geloof in de Heer zien? Hoe ziet een hart dat God en zijn naaste liefheeft eruit? Kun je zien hoe een arrogant hart zich manifesteert? Dit onthult afwijzing, minachting en superioriteit ten opzichte van anderen, die net als jij zijn geschapen naar het beeld en de gelijkenis van God.

Kapitein Esthela Sanizaca

SPANJE EN PORTUGAL

Gespreksvragen:

- Welke daden tonen de oprechtheid van je hart?
- Laat je je gemakkelijk beïnvloeden om neer te kijken op anderen?

Gebod:

Heer, we bidden dat U ons reinigt van onze zonde en trots in al haar vormen. U veroordeelt het. Help ons alstublieft om te groeien in liefde voor elkaar. Zoals U van ons heeft gehouden, leer ons lief te hebben. Amen.

Kapitein Esthela Sanizaca is gelukkig getrouwd met kapitein Franklin Sánchez en samen hebben ze twee mooie dochters, Salomé en Ana. Esthela houdt van muziek en lezen. Ze weet zich door de genade van de Heer geroepen. Op dit moment dient zij als korpsfunctionaris in het korps Las Palmas en is zij de jeugdfunctaris voor Spanje.

07

Reddende liefde

Hosea 3 is een zeer kort hoofdstuk dat verwijst naar de ballingschap en terugkeer van de Israëlieten. Israël ervoer een tijd van zuivering in een vreemd land, maar God hield nog steeds van het volk en was bereid hen terug te laten komen. God droeg Hosea op om dezelfde liefde en vergevingsgezindheid te tonen aan zijn vrouw, Gomer. Hoewel Hosea goede redenen had om Gomer te verstoten, kreeg hij te horen haar terug te kopen en haar lief te hebben: een overspelige vrouw, een vrouw zonder berouw.

'Liefde' is net als 'houden van' een veelgebruikt woord. 'Ik hou van chocolade', 'ik hou van die sportgroep', 'ik hou van mijn vrienden'. Hoe vaak we van dingen 'houden'! Maar wat bedoelen we met 'God houdt van mij'? Liefde is bedoeld om wederzijds te zijn, maar in het geval van God was het eenzijdig (Romeinen 5:8). God is liefde, en Hij wil dat zijn kinderen liefde naar elkaar tonen.

Onze God staat altijd klaar om te vergeven. De kinderen van Israël dwaalden af, maar God stond klaar om hen te vergeven toen ze naar Hem terugkeerden. Hij blijft van ons houden, zelfs als we Hem teleurstellen. Hij kijkt verder dan onze fouten en houdt onvoorwaardelijk van ons (1 Johannes 4:9-12).

God verwacht dat wij dit soort liefde ook laten zien in ons dagelijks leven en in onze relaties met andere mensen (1 Tessalonicenzen 3:11-13). Door deze liefde groeien we in heiligheid en worden we steeds meer zoals Christus. Om het persoonlijk te maken, hoe hebben we onze echtgenoot lief? Waar is die eerste liefde? Wanneer hebben we onze echtgenoot voor het laatst verrast met een cadeau, een brief of een liefdevol sms-bericht? Hoe vaak vergeef je elkaar? Hoe vaak bid je voor je echtgenoot?

In Hosea 3 zegt God ons om liefde te tonen aan onze echtgenoot en ons niet te richten op het kwaad. In plaats daarvan moeten we vergeven, voor onze echtgenoten bidden en om Gods ingrijpen vragen. In Johannes 15:12

lezen we: 'Dit is mijn gebod: dat jullie elkaar liefhebben, zoals Ik jullie heb liefgehad.'

Liefde is fundamenteel voor alle christenen; we worden geroepen om onze naaste lief te hebben zoals onszelf. Laten we net als de verloren zoon berouw tonen en terugkeren naar onze Vader. Hij is bereid om ons terug te nemen en ons opnieuw te herstellen.

Een mooie definitie van liefde is te vinden in 1 Korintiërs 13:4-8. Het geeft een duidelijk begrip van waar liefde over gaat:

- Liefde is geduldig, liefde is vriendelijk. Het is niet jaloers, het pronkt niet, het is niet trots.
- Liefde respecteert anderen, het zoekt niet zichzelf, het is niet snel kwaad, het houdt geen lijst van fouten bij.
- Liefde verheugt zich niet over onrecht, maar verheugt zich met de waarheid.
- Liefde beschermt altijd, vertrouwt altijd, hoopt altijd, volhardt altijd.
- Liefde faalt nooit. Maar waar er profetieën zijn, zullen ze ophouden; waar er tongen zijn, zullen ze verstommen; waar er kennis is, zal het verdwijnen.

Onze liefde voor elkaar moet worden weerspiegeld in onze daden. Soms houden de mensen van wie we houden niet van ons zoals we zouden willen, maar onthoud altijd Romeinen 5:8: 'Maar God bewijst ons zijn liefde, doordat Christus voor ons gestorven is toen wij nog zondaars waren.'

Terwijl we afdwaalden van Christus, was Hij er nog steeds om zijn liefde voor ons te tonen. Johannes 3:16 zegt ons: 'Want God had de wereld zo lief dat Hij zijn enige Zoon heeft gegeven, opdat iedereen die in Hem gelooft niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft.' Dit is liefde in actie; God stuurde zijn enige Zoon om voor ons te sterven.

'God is liefde en Hij wil dat zijn kinderen liefde naar elkaar tonen.'

'Geliefde broeders en zusters, laten wij elkaar liefhebben, want de liefde komt uit God voort. Ieder die liefheeft is uit God geboren en kent God. Wie niet liefheeft kent God niet, want God is liefde. En hierin is Gods liefde ons geopenbaard: God heeft zijn enige Zoon in de wereld gezonden, opdat we door Hem zouden leven' (1 Johannes 4:7-9).

Beste zussen in Christus, laten we in onze dagelijkse activiteiten de liefde die Christus ons heeft gegeven weerspiegelen op anderen; een liefde die elke pijn verzacht, een liefde die elke zorg verlicht, een liefde die onvoorwaardelijk is en een liefde die zal overwinnen.

Luitenant-kolonel Eva Danso

NIGERIA

Gespreksvragen:

- Welke dingen belemmeren echte liefde in onze gezinnen en kerk?
- Hoe kunnen we blijven houden van mensen ook als ze zulke liefde niet kunnen of willen beantwoorden?
- Moeten we ooit stoppen met van elkaar te houden?

Gebed:

Lieve Heer, geef ons een liefdevol hart en help ons anderen lief te hebben zoals wij onszelf liefhebben. Help ons vol te houden en nooit op te geven met de mensen die we zouden moeten liefhebben, opdat uw naam verheerlijkt zal worden in al onze relaties. Wij danken U in de naam van Jezus Christus. Amen.

Luitenant-kolonel Eva Danso is een toegewijde christen en werd in augustus 1991 gewijd en aangesteld als officier van het Leger des Heils. Zij is gelukkig getrouwd met Isaac en samen zijn zij gezegend met vijf kinderen en tien kleinkinderen. Ze heeft gediend in Ghana en op het internationaal hoofdkwartier. Momenteel is zij territoriaal secretaris voor de Women's Ministries in Ghana.

08

De uitverkoren profetes van God

'Toen God de mens schiep, maakte hij hen naar zijn evenbeeld. Hij schiep hen als man en vrouw en zegende hen' (Genesis 5:1-2).

- De Bijbel toont de gelijkheid van mannen en vrouwen in schepping en verlossing en leert dat vrouwen en mannen zijn geschapen naar Gods beeld voor volledig en gelijkwaardig partnerschap (Genesis 1:26-28, 2:23; 1 Korintiërs 11:11-12; Galaten 3:28).
- De Bijbel vertelt ons dat Jezus Christus kwam om zowel vrouwen als mannen te verlossen: 'Door het geloof worden we allen kinderen van God in Christus en erfgenamen van de zegeningen van het heil' (Romeinen 8:14-17; ook Johannes 1:12-13; Galaten 3:26-28).
- De Bijbel toont dat met Pinksteren de Heilige Geest over mannen en vrouwen kwam zonder onderscheid en in hen woont en gaven verdeelt zonder voorkeur (Handelingen 2:1-21; 1 Korintiërs 12:7, 14:31).
- De Bijbel laat zien dat mannen en vrouwen erfgenamen zijn van de genade des levens en dat zij aan elkaar verbonden zijn in een relatie van wederzijdse onderwerping en verantwoordelijkheid (Efeziërs 5:21; 1 Petrus 3:1-17).

In het Oude en Nieuwe Testament vervullen zowel mannen als vrouwen profetische, priesterlijke en koninklijke functies. Profeten en profetessen worden genoemd in beide Testamenten. Het meest gebruikte woord voor een mannelijke profeet of woordvoerder is 'Nabi' in het Hebreeuws. 'Nebiah' is het woord dat wordt gebruikt voor een vrouwelijke profeet. Een profeet of profetes is een mond van God, een bemiddelaar en tussenpersoon tussen God en de mensheid. In de rabbijnse traditie waren er 48 Hebreeuwse profeten, zeven heidense profeten en zeven profetessen: Mirjam, Debora, Hulda, Sara, Hanna, Abigail en Esther.

Hulda was een toegewijde, respectabele en bekende profetes in Israël ten tijde van koning Josia. Ze was de vrouw van Sallum, de oom van de profeet Jeremia en woonde in

het nieuwe kwartier van Jeruzalem. De naam 'Hulda' is afgeleid van het Hebreeuwse woord 'lemma', 'om te blijven' of 'voort te zetten'. Een andere betekenis is 'wezel'. Haar naam wordt genoemd in 2 Koningen 22:14-20 en 2 Kronieken 34:22-28. Hoewel het een klein deel is van het hele Woord van God, is het zeer eervol. Ze bracht een boodschap van God over voor de koning. Volgens William E. Phipps is Hulda de eerste persoon die bepaalde geschriften als Heilige Schrift verklaart. Er werd veel respect getoond door de rabbijnen, die verklaarden dat de Westelijke Muur, de Poort van de Priesters en de Hulda-poort nooit mochten worden vernietigd. Er wordt gezegd dat de enige graven die ooit werden toegelaten binnen de stad Jeruzalem die van koning David en Hulda zijn. Ondanks de discriminatie waarmee vrouwen destijds werden geconfronteerd, koos God ook vrouwen zoals Hulda om met autoriteit zijn Woord aan zijn volk te geven.

Koning Josia werd door God uitgekozen om de tempel te herstellen en een grote opwekking te brengen. Tijdens de renovatie van de tempel ontdekte de priester Hilikia 'het boek van de wet van de Heer, dat gegeven was door Mozes' (2 Kronieken 34:14). Hij gaf het boek aan de schrijver Safan. Safan las het voor aan de koning en toen de koning de woorden van het boek van de wet hoorde, scheurde hij zijn kleren en gaf hij deze opdracht aan Hilikia: 'Ga de Heer raadplegen voor mij en voor het volk en voor heel Juda over wat er in dit boek geschreven staat. Groot is de toorn van de Heer die tegen ons brandt, omdat degenen die ons zijn voorgedaan, zich niet hebben gehouden aan de woorden van dit boek; ze hebben niet gehandeld overeenkomstig alles wat daarover geschreven staat met betrekking tot ons' (2 Koningen 13).

Hoe moesten de hogepriester en zijn metgezellen de Heer raadplegen? Wie zou een betere uitlegger zijn van zijn gedachten? Er was geen hogere priester dan Hilikia. Safan stond waarschijnlijk aan het hoofd van de schrijvers. Maar zowel Hilikia als Safan waren zich ervan

bewust dat er iemand in Jeruzalem was die een beter begrip had van God. Een profetes! Ze vroegen Hulda of het boek de Wet van God was. Hulda bevestigde dat het het Woord van God was en het volk en de koning accepteerden haar verklaring. Het boek sprak zowel van oordeel als van redding. De koning en zijn volk vernieuwden hun geloof, wat leidde tot de nationale gelofte om de God van hun voorouders trouwer te volgen.

'Vrouwen en mannen zijn geschapen naar Gods beeld voor een volledig en gelijkwaardig partnerschap.'

Speciale kenmerken van het leiderschap van Hulda:

- Hulda was niet bang om duidelijk de waarheid te spreken.
- Mensen gingen naar haar toe vanwege hoe ze leefde, ze was een goed rolmodel.
- Ze stond in hoog aanzien bij gewone mensen en bij de koning.
- Ze had een voortdurende gemeenschap met haar Heer.
- Ze werd opgeroepen in een crisis, wat erop wijst dat ze werd gezien als een leider.
- Ze was een profeet in dezelfde periode als Jeremia en Zefanja, maar haar advies dat werd gezocht.
- Ze sprak nooit met persoonlijk gezag, alleen als boodschapper van God.

Hulda vervulde haar missie; wat een zegen en voorrecht om door God gebruikt te worden voor zijn wil! Moge God vele Hulda's in deze generatie doen opstaan voor de hervorming en heiliging van ons volk en land!

Hulda vervulde haar missie; wat een zegen en voorrecht om door God gebruikt te worden voor zijn wil! Moge God vele Hulda's in deze generatie doen opstaan voor de hervorming en heiliging van ons volk en land!

Majoor Evama Shaijuraj

INDIA

Gespreksvragen:

- Welke eigenschappen zie je in Hulda?
- Ben je bereid om een leider te worden zoals Hulda en het Woord te spreken tot wedergeboorte en vernieuwing van onze gemeenschap?
- Hoe is jouw gemeenschap met de Heer? Als vrouw van God, sta je open om zijn boodschap voor zijn volk te ontvangen?

Gebed:

Lieve God, help me als uw kind om dichter bij U te komen, om uw woord te ontvangen, zodat ik het moedig kan verkondigen tot bekering van mijn volk. In Jezus' naam, amen!

Majoor Evama Shaijuraj is de National Editor voor het National Office in Kolkata, India. Haar man, majoor Shaijuraj, is de Chief Financial Officer. Zij hebben 22 jaar in de dienst van de Heer voltooid. Samen hebben zij een zoon, Shiljo (21) en een dochter, Riya (18).

09

Christus eren in onze relaties

Goede geestelijke gezondheid vereist contact met andere mensen. Een van de eerste openbaringen van de Bijbel is dat God ons heeft ontworpen om andere mensen nodig te hebben: 'Het is niet goed dat de mens alleen is' (Genesis 2:18). Twee van de meest fundamentele en belangrijke behoeften die we hebben zijn liefde en acceptatie binnen een gemeenschap. Dit leidt tot een bloeiend leven en dat is Gods verlangen voor iedereen. In de Schrift vinden we veel instructies die, wanneer ze in de praktijk worden gebracht, leiden tot een leven dat geestelijk, lichamelijk en spiritueel bloeit. Het Woord van God verfrist de ziel, maakt de eenvoudige wijs en brengt vreugde in het hart (Psalm 19:7-8). In het Nieuwe Testament kunnen we zien hoe belangrijk relaties zijn en de manier waarop we anderen behandelen. In 1 Petrus 3:8-9 zien we belangrijke aanwijzingen voor een geestelijk gezonde levensstijl en het bloeiende leven dat God voor elke persoon verlangt.

1 Petrus is gericht aan een groep mensen die heidenen waren en hun huizen ontvluchtten vanwege vervolging om hun geloof in Jezus. Het zit vol met aanmoedigingen en instructies over het leven en hoe anderen te behandelen, zodat Christus geëerd wordt. Voorafgaand aan 1 Petrus 3:8 schreef Petrus over hoe we in relatie moeten staan tot specifieke groepen.

Vanaf vers 8 vat Petrus alles samen wat hij daarvoor heeft gezegd, waarbij hij de eigenschappen benadrukt die duidelijk zichtbaar moeten zijn in al onze relaties met anderen. Als we deze kwaliteiten in praktijk brengen leidt dat niet alleen tot een goede geestelijke gezondheid voor ons, maar het is ook goed voor degenen met wie we in contact staan. Het is belangrijk voor ons om deze kwaliteiten die we vinden in vers 8 niet te zien als simpele suggesties maar als sterke instructies: 'Tot slot, wees allemaal...'

'... eensgezind.' Dit verwijst naar eenheid over belangrijke punten van de christelijke leer onder gelovigen. De belangrijkste punten van de christelijke leer worden uitgedrukt in de Apostolische Geloofsbelijdenis. Het betekent niet dat we het over alles eens zijn, maar het betekent wel dat we beginnen vanuit hetzelfde vertrekpunt. We zullen nog steeds echte of sterke verschillen hebben, maar de eenheid die we vinden in Jezus zou verdeeldheid moeten overwinnen.

'De eenheid die we vinden in Jezus zou verdeeldheid moeten overwinnen.'

'... wees vol genegenheid.' Heb elkaar lief als broeders en zusters. Wees mensen die liefdevol zijn. Dit type 'liefde' is hetzelfde als in 1 Petrus 1:22, dat zegt: 'Heb elkaar innig lief, vanuit het hart.' Het is genegenheid die oprecht en diep is. Dit is het soort liefde waar Jezus het over had in Johannes 13:35: 'Hieraan zullen allen weten dat u mijn discipelen bent, als u liefde onder elkaar hebt.'

'... wees meelevend.' Dit is medelevend zijn met anderen, vooral wanneer ze lijden. Het is het tegenovergestelde van harteloos en onverschillig, wat ons hart soms kan zijn voor de pijn van een ander. Wanneer we zelf tegenspoed en lijden hebben ervaren, is het veel gemakkelijker om meelevend te zijn jegens anderen. De oprichter van World Vision International, Bob Pierce, zei: 'Laat mijn hart gebroken worden door de dingen die Gods hart breken.'

'... [wees] nederig.' Nederig zijn is niet hetzelfde als een laag zelfbeeld hebben. Het is kijken naar de belangen van anderen boven die van jezelf. 'Ware nederigheid is niet minderwaardig over jezelf denken, het is minder aan jezelf denken' (C.S. Lewis). Jezus is het ultieme voorbeeld van nederigheid - hij laat ons zien hoe we met elkaar moeten omgaan (Filippenzen 2:5).

'Vergeld geen kwaad met kwaad of belediging met belediging. Integendeel, vergeld kwaad met zegen, omdat je hiertoe geroepen bent, zodat je een zegen zult erven' (vers 9). Net zoals Jezus zei: 'Vergeef en je zult vergeven worden,' zegt Petrus: 'Zegen en je zult gezegend worden.' Zegenen betekent welzijn wensen en die wens tot een gebed maken. Zo moeten we reageren op degenen die niet aardig tegen ons zijn, en dat kan een erg moeilijke opgave zijn.

Als we anderen op deze manier behandelen leidt het tot een geestelijk gezonde levensstijl, gezegend door God, zelfs wanneer we te maken hebben met tegenspoed en lijden.

Luitenant-Kolonel Janet Ashcraft

VERENIGDE STATEN

Gespreksvragen:

- Wat vind je het moeilijkst om in de praktijk te brengen vanuit verzen 8-9? Waarom?
- Is het mogelijk om volledig op deze manier te leven zonder de hulp van de Heilige Geest?
- Positieve sociale contacten bevorderen empathie, mededogen, vertrouwen en intimiteit met anderen. Het helpt ook stress en depressie te voorkomen. Herken je dat? Wil je daar iets over delen?

Gebed:

Dank U dat U ons laat zien hoe we kunnen leven zodat we op alle mogelijke manieren kunnen bloeien, precies zoals U het bedoeld hebt. Amen.

De favoriete bezigheid van luitenant-kolonel Janet Ashcraft is om samen met haar drie kleinkinderen zijn. Als ze niet bij hen is, geniet ze van wandelen, lezen en spelletjes spelen. Janet heeft een opleiding tot counselor afgerond aan de universiteit.

10

Jezus reikte uit en raakte aan...

In Matteüs 8 zien we hoe Jezus laat zien dat de ander er helemaal bij hoort: 'Jezus strekte zijn hand uit en raakte de man aan.'

Melaatsheid was een besmettelijke ziekte. Als je melaatsheid had, moest je je familie en stad of dorp verlaten en aan de rand gaan wonen. De melaatsen waren afhankelijk van familieleden en vrienden die hen voedsel en water brachten om te overleven. Het was moeilijk om te horen te krijgen dat je melaats was. Mensen herstelden niet van melaatsheid; ze konden degenen van wie ze hielden niet aanraken uit angst voor besmetting. Als iemand hen benaderde, zouden ze een bel luiden en 'onrein, onrein' roepen, en ze zouden in deze geïsoleerde toestand leven tot de dood.

Kunnen we ons voorstellen hoe het voelde om een melaatse te zijn in de dagen van Jezus? Gescheiden van vrienden en familie, ziek, dakloos, afhankelijk van anderen voor voedsel, verstoten uit je geboorteplaats en zonder werk.

Als ik mezelf in deze situatie voorstel, zou ik ook het verlies van fysiek contact opnoemen, het moet vreselijk moeilijk zijn niet omhelsd of aangeraakt te worden door een andere persoon.

Hoort bij ons iedereen erbij? Persoonlijk houd ik ervan hoe Jezus aan de melaatse laat zien hoe hij er helemaal bij hoort! De opeenvolging van gebeurtenissen hier is zo belangrijk. Als reactie op de verklaring van de melaatse, 'als U wilt, kunt U mij reinigen', reikte Jezus zijn hand uit en raakte de man aan en zei: 'Word rein'. Richard Beck zegt in zijn boek "Unclean": 'Jezus' eerste beweging is naar rituele verontreiniging. Door de melaatse aan te raken, zoekt Jezus opzettelijk, willens en wetens besmetting, in solidariteit met de onreinen.'

Wat was het effect van Jezus' genezing van de melaatse? Hoe heeft dit zich verspreid om de gemeenschap te beïnvloeden? (Zie vers 4.)

Vandaag weten we veel meer over melaatsheid en melaatsen worden niet langer weggestuurd,

afgewezen en alleen gelaten. Wat Jezus hier deed, spreekt tot onze wereld van vandaag, waar mensen zich nog steeds buitengesloten voelen. We kunnen vieren dat Jezus kwam voor de meest uitgesloten en gemarginaliseerden.

Deze studie vraagt ons na te denken hoe we mensen met welke seksuele oriëntatie dan ook er helemaal bij laten horen. Seksuele oriëntatie gaat over tot wie we ons seksueel en emotioneel aangetrokken voelen. Er zijn verschillende seksuele oriëntaties: de bekendste zijn heteroseksueel, biseksueel, homoseksueel en lesbisch. Hoe zouden we, op basis van het voorbeeld van Jezus aan mensen die niet heteroseksueel zijn kunnen laten zien dat zij er helemaal bij horen?

Samuel Wells schrijft in "How Then Shall We Live? Christian Engagement with Contemporary Issues": 'De geschiedenis die LHBT (Lesbisch, Homo, Biseksueel, Trans) mensen zo gemarginaliseerd en tot zondebok gemaakt heeft in de kerk dat het verbazingwekkend is dat ze er nog steeds zijn, maakt dat LHBT-mensen zich misschien wel extra goed kunnen identificeren met de mensen die het dichtst bij het hart van Jezus staan.' Jezus werd vaak vrienden met en onderwees over degenen die de samenleving zou afwijzen: de prostituees, de belastinginnerners, de melaatsen.

In Matteüs 21:31 zei Jezus dat prostituees en belastinginnerners het koninkrijk van God zullen binnengaan. Waarom denk je dat Jezus dit zei?

Toen Hem werd gevraagd naar het grootste gebod, gebruikte Hij de gelijkenis van de Goede Samaritaan: 'Heb de Heer, uw God, lief met heel uw hart en met heel uw ziel... en heb uw naaste lief als uzelf' (Lucas 10:25-37). Wie is jouw naaste?

We verkondigen het evangelie van de 'ieder die', Johannes 3:16, 'Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig

leven heeft'. Waarom moeten we zo benadrukken dat mensen met een andere seksuele oriëntatie dan de heteroseksuele erbij horen? Over de hele wereld moeten veel mensen die niet heteroseksueel zijn doen alsof ze dat wel zijn om afwijzing, haat, discriminatie, pesten en geweld te voorkomen. Zelfs binnen de kerk voelen ze angst om veroordeeld te worden. Homofobe opmerkingen en gedragingen doen pijn en beschadigen en kunnen ervoor zorgen dat mensen overwegen zichzelf schade toe te brengen. Zou Jezus hen voorbij lopen of zou Hij naar hen uitreiken en hen aanraken? Zou Hij hun de onvoorwaardelijke liefde van God aanbieden, hen laten weten dat Hij door zijn lijden en dood verzoening heeft gedaan voor de hele wereld? Dat ze niet hoeven om te komen, maar eeuwig leven kunnen hebben, dat ze ook goed genoeg zijn, dat ze ook kinderen van God zijn?

'Door de melaatse aan te raken, zoekt Jezus opzettelijk, willens en wetens besmetting, in solidariteit met de onreine.'

Hoe zouden we mensen moeten behandelen? Ik vind het antwoord in Kolossenzen 3:12-14: 'Omdat God u heeft uitgekozen, omdat u zijn heiligen bent en Hij u liefheeft, moet u zich kleden in innig medeleven, in goedheid, nederigheid, zachtmoedigheid en geduld. Verdraag elkaar en vergeef elkaar als iemand een ander iets te verwijten heeft; zoals de Heer u vergeven heeft, moet u elkaar vergeven. En bovenal, kleeft u in de liefde, dat is de band die u tot een volmaakte eenheid maakt.'

• • • • •

Kolonel Julie Forrest dient bij het IHQ als internationaal verbindingsofficier voor Dialoog over Menselijke Seksualiteit. Julie is 35 jaar getrouwd met Peter en ze hebben twee zoons en twee kleinkinderen. Julie heeft een hart voor mensen en sociale rechtvaardigheid.

Moge de Heilige Geest van God ons uitdagen om allemaal stappen te zetten, zelfs kleine stappen zodat anderen er helemaal bij horen.

Kolonel Julie Forrest

INTERNATIONAL HEADQUARTERS

Gespreksvragen:

- **Bespreek hoe het voelt om je seksuele identiteit te moeten verbergen. Hoe zou het leven met de angst voor afwijzing en discriminatie je manier van leven beïnvloeden?**
- **Waarom is het moeilijk om mensen met een andere seksuele oriëntatie er helemaal bij te laten horen?**
- **Wat kunnen we beter doen?**

Gebed:

Heer, help me uw liefde en mededogen te weerspiegelen aan alle mensen die ik ontmoet, mag ik ook levens aanraken zodat de ander voelt dat hij of zij er helemaal bij hoort. Amen.

11

Een mannenwereld

Heb je ooit het nummer "It's a Man's World" van James Brown gehoord? Het kwam uit in 1966, maar de woorden blijven nog steeds hangen. Vanaf het eerste moment dat ik dit nummer hoorde, zaten de woorden in mijn hoofd. Ik heb ze aan den lijve ondervonden. Ik heb de waarheid ervan ervaren in de manier waarop ik werd behandeld, of niet. Interessant genoeg gaan de lyrics verder: "But it wouldn't be nothing, nothing without a woman or a girl." Ik kan het sentiment waarderen, maar het lijkt nog steeds niet juist. Opgroeien en leven in een 'mannenwereld' heeft diepgaande invloed gehad op hoe vrouwen zichzelf zien en hoe ze hun identiteit beleven.

'Samen zijn mannen en vrouwen geroepen om voor hun Schepper te leven en Hem te dienen.'

God schiep de mens naar zijn eigen beeld (Genesis 1:26). De Drie-enige God heeft ons niet uit het oog verloren. We nemen vorm aan als klei in zijn bekwame handen. Onze eerste ademhaling ontspringt aan de zijne. Onze eerste hartslag, een echo van de zijne. Instinctief bevestigen we met de psalmist: de kennis die u van mij hebt, is wonderbaarlijk (Psalm 139:6). Man en vrouw zijn geschapen naar zijn beeld. Daarin vinden we onze identiteit.

'De Heer God zei: "Het is niet goed dat de mens alleen is. Ik zal een hulp maken die bij hem past"' (Genesis 2:18). Het Hebreeuwse woord dat wordt gebruikt voor helper is 'ezer'. Heeft God vrouwen geschapen als een eenvoudige hulp? Ondergeschikt? Onderdanig? Beschikbaar? Is dat onze identiteit?

'Ezer' wordt 21 keer gebruikt in het Oude Testament. Hiervan verwijst het slechts twee keer naar de eerste vrouw, Eva. Drie keer

verwijst het naar machtige naties tot wie Israël om hulp roept wanneer het belegerd wordt. In de overige 16 gevallen verwijst 'ezer' naar God zelf als onze hulp, degene die naast ons komt in onze hulpeloosheid (Exodus 18:4; Deuteronomium 33:26; Psalm 33:20). Dit is de betekenis van 'ezer'.

Als God niet ondergeschikt is aan zijn schepselen, dan is het idee dat een 'ezer'-helper inferieur is aan een ander onjuist. Het Oude Testament suggereert niet 'helper' zoals in 'dienaar', maar als redder of beschermer, zoals in 'God is onze hulp' (Psalm 33:20).

Nee, dit zou geen 'mannenwereld' moeten zijn. Het is Gods wereld en Hij heeft ons als gelijken geschapen. Zonder de vrouw is de man slechts de helft van de vergelijking en natuurlijk is de vrouw dat ook zonder de man.

Bij het realiseren van onze eigen identiteit is ook niet de bedoeling dat de slinger volledig de andere kant op zwaait. 1 Korintiërs 13:5 (Bijbel in Gewone Taal) zegt dat 'liefde is een ander niet beledigen, niet alleen aan jezelf denken, geen ruzie maken en geen wraak willen nemen.'

Mijn gebed is dat het vinden van wie ik ben in Christus, ertoe zal leiden dat ik anderen niet onteer. Het eren van wie ik ben, zou me moeten inspireren om anderen te eren. Ik wil niet zelfzuchtig zijn, maar ik wil God zoeken. Ik wil niet boos worden op de staat van de wereld. Ik wil erdoor bewogen worden en streven naar het bekrachtigen van vrouwen ('ezer') om te realiseren en omarmen wie ze zijn en te bloeien in wie ze zijn geschapen te zijn.

We kunnen alleen volledig en diep in onze identiteit leven wanneer we ons realiseren dat we gelijk maar verschillend zijn. We zijn verschillend, maar complementair; we vullen elkaar aan, als we leren elkaar lief te hebben zoals Christus dat heeft voorgedaan: opofferend.

Samen zijn mannen en vrouwen geroepen om voor hun Schepper te leven en Hem te dienen. We zien nu dat het vanaf het begin het plan van de vijand is geweest om vrouwen aan de zijlijn te laten staan om daarmee ook de mogelijkheden van mannen te beperken.

Kunnen we ons voorstellen wat we zouden kunnen bereiken voor de glorie en vooruitgang van het Koninkrijk als we als gelijken zouden leven? Dus, wat gaan we doen? We moeten, gezamenlijk en persoonlijk, kiezen om samen te leven volgens onze goddelijke identiteit en volgens het ontwerp van onze Schepper tot zijn eer.

Kapitein Jessica Welch-Tursi

ITALIË EN GRIEKENLAND

Gespreksvragen:

- Op welke manieren heb ik het gevoel gehad dat de wereld een 'mannenwereld' is? Draag ik wrok of wonden met me mee vanwege deze overtuiging? Neem de tijd om dit alles aan God te geven (realiseer je dat dit een proces is en dat je dit misschien herhaaldelijk voor de troon moet brengen).
- Hoe zou het er voor mij uitzien om mijn door God gegeven identiteit van 'ezer' te omarmen? Hoe zou het de manier waarop ik mezelf zie en de keuzes die ik maak veranderen?
- Hoe kan ik andere vrouwen in staat stellen hun identiteit als gelijken in de ogen van God te omarmen? Hoe kan dat ons korps, onze gemeenschap en onze stad veranderen?

Gebed:

Liefhebbende Vader, U bent ons alles. U bent het begin en het einde. U bent mijn begin en mijn doel. Dank U dat u me zo door-dacht en liefdevol hebt geschap-en. Help me mijn identiteit te omarmen, niet als ondergeschikt, maar als gelijke in uw Koninkrijk. Genees de wonden van mijn hart en plant nieuwe hoop diep van binnen. Sta me toe te zien wie ik bedoeld was te zijn en wie ik in U kan zijn. Amen.

Kapitein Jessica Welch-Tursi woont en dient met haar man, Christopher, in Italië. Ze hebben twee zoons, Liam en Rafaël. Jessica houdt ervan om mensen rond de tafel te verzamelen, om te eten, te luisteren naar hun verhalen en hun over Jezus te vertellen.

12

Liefde die generaties ompant

‘De relatie tussen Ruth en Naomi toont een prachtige, wederzijds heilzame, onderlinge afhankelijkheid die twee verschillende generaties en twee verschillende culturen ompant.’

Als je het woord ‘schoonmoeder’ noemt, krijg je van vrouwen die ervaring hebben met een schoonmoeder, vaak uiteenlopende reacties. Sommigen glimlachen misschien en uiten waardering voor de liefde, het advies en de acceptatie die ze van hun schoonmoeder hebben ontvangen. Anderen rollen hun ogen rollen, zuchten eens diep en kunnen gedetailleerd ingaan op de uitdagende relatie met de moeder van hun echtgenoot. Ik vraag me af of Ruth momenten heeft ervaren van beide kanten van die medaille in haar relatie met Naomi?

Wanneer er hongersnood heerst in Bethlehem (wat ‘het huis van brood’ betekent), brengt Elimelek zijn vrouw Naomi en hun twee zonen Machlon en Kiljon naar Moab, waar voedsel in overvloed is. Gezien de geschiedenis tussen Israël en de Moabieten was deze verhuizing opvallend. In Moab trouwden Machlon en Kiljon met twee lokale vrouwen genaamd Orpa en Ruth. Als vreemdelingen in een vreemd land begon Elimelek met zijn gezin een leven op te bouwen, waarschijnlijk in de verwachting dat betere dagen zouden volgen. Helaas is dit niet het geval, want Elimelek sterft en slechts 10 jaar later volgen zowel Machlon als Kiljon. Naomi is nu een weduwe die in een vreemd land woont, met beide kinderen overleden. Weduwe zijn werd gezien als een beproeving, maar kinderloos

weduwe zijn werd gezien als een vloek. De heldere toekomst voor alle drie de vrouwen is plotseling heel somber.

Naomi besluit terug naar huis te gaan als ze hoort dat de voedselsituatie in Bethlehem verbetert. Zowel Orpa als Ruth zijn bereid om met Naomi terug te keren, maar Naomi dringt erop aan dat het beter voor hen is om te blijven. Orpa besluit met tegenzin te blijven, maar Ruth blijft bij haar besluit om mee te gaan. Ruth toont veel liefde en waardering voor Naomi door het welzijn van haar schoonmoeder boven zichzelf te stellen. ‘[Liefde] doet geen kwaad aan anderen, het zoekt niet het zijne, het wordt niet snel boos, het houdt geen rekening met het kwaad’ (1 Korintiërs 13:5). Ruth had kunnen blijven waar het vertrouwd was, in haar eigen land en cultuur, waar ze familieleden had en haar goden aanbad. En waar de mogelijkheid was opnieuw te trouwen. In feite zou dat het verstandig zijn om dat te doen! Maar Ruth doet dat niet. Ruth toont ongelooflijke liefde aan Naomi.

Het Hebreeuwse woord voor dit soort opofferende liefde wordt ‘chesed’ genoemd. ‘Chesed’ is geworteld in diepe toewijding. Het drukt oprechte bezorgdheid uit voor de andere persoon en dat blijkt uit daden. Ruths reactie op de herhaalde aandrang van haar schoonmoeder om in Moab te blijven, toont haar oprechte en opofferende toewijding aan Naomi: ‘Dwing me niet om van je weg te gaan of terug te keren, waar jij heen gaat, zal ik gaan, en waar jij verblijft, zal ik verblijven. Jouw volk zal mijn volk zijn en jouw God mijn God’ (Ruth 1:16).

De relatie tussen Ruth en Naomi toont een prachtige, wederzijds heilzame, onderlinge afhankelijkheid die twee verschillende generaties en twee verschillende culturen ompant. We zien hoe de loyaliteit, toewijding en interactie van Ruth met Naomi een nieuwe wereld opent voor haar rouwende schoonmoeder. Naomi beschrijft zichzelf als ‘bitter’ (Ruth 1:20) en ‘leeg’ (Ruth 1:21) en ze treedt de wereld tegemoet met pessimisme door haar gebrokenheid en verlies. Maar ze vindt nieuwe hoop, een nieuwe

familie en een nieuwe toekomst. Naomi, die dacht dat ze Ruth niets te bieden had, kan Ruth begeleiden en adviseren over hoe ze om moet gaan met een cultuur die voor haar vreemd was (Ruth 3:1-4). Dit leidt Ruth naar een nieuwe echtgenoot, een nieuw leven, een kind en een plaats in de stamboom van Jezus Christus. Ruth, een kinderloze weduwe en een immigrant in een vreemd land, ontvangt respect en acceptatie. De Israëlitische vrouwen zeggen Naomi dat de liefde van Ruth voor haar groter is dan de zegen van zelfs zeven zonen (Ruth 4:14-15). Hoge lof uit een tijd in de geschiedenis waarin zonen werden gezien als de bron van veiligheid, voorziening, bescherming en de zegen van God.

Naomi is bereid om Ruth dingen te leren die ze niet weet (Ruth 2:22; 3:1-4). Elke generatie voor ons heeft wijsheid, ervaring en het vermogen om ons te helpen op de reis die we maken. Naomi's begrip van het leven, de cultuur en familiepolitiek hielpen Ruth om haar weg te vinden op een onbekend pad. Ruth was leergierig en bereid om van haar schoonmoeder te leren (Ruth 3:5), wat leidde tot de aandacht en uiteindelijk het hart van Boaz (Ruth 4:9-10).

De overweldigende pijn van Naomi in het eerste hoofdstuk van het boek Ruth keert zich om. Als het verhaal afgelopen is, zien we dat Naomi door Boaz en Obed een erfenis en een toekomst krijgt die ze nooit had verwacht. We zien hoe Ruth door Naomi acceptatie, respect van anderen, een echtgenoot en een plaats in de familie ontvangt die door de tijd heen blijft weerklinken. Twee generaties die samen liefhebben en leren elkaar te steunen als ze door diepe wateren gaan. Door hun verhaal gebeurde er iets dat nog groter is. Naomi en Ruth zouden niet hebben geweten dat deze gebeurtenissen, hoewel somber, angstaanjagend en pijnlijk, allemaal deel uitmaakten van het plan van God.

Door hen zou er een koning voor Israël opstaan die reuzen zou verslaan, zijn volk naar veel grote overwinningen zou leiden en bovenal een man zou zijn naar zijn eigen hart. 'Van eeuwigheid tot eeuwigheid is de liefde van de Heer met hen die Hem vrezen, en Zijn gerechtigheid met hun kindskinderen' (Psalm 103:17).

Majoor Leanne Browski

ZUID-AFRIKA

Gespreksvragen:

- Welke relaties heb je momenteel met mensen die ouder en jonger zijn dan jijzelf?
- Hoe kun je deze 'chesed'-liefde tonen aan mensen die ouder en jonger zijn dan jij?
- Hoe kun je je huidige moeilijkheden gebruiken om de generatie die na jou komt te helpen?

Gebod:

Lieve Heer, moge mijn liefde voor de generatie voor mij en voor de generatie na mij zijn zoals die van Ruth en Naomi, en moge U verheerlijkt worden door dit alles. Amen.

• • • • •

Majoor Leanne Browski dient samen met haar man als divisieleider in de divisie Mid Kwa-Zulu Natal. Zij is al 24 jaar getrouwd met Brendan, is al 19 jaar officier en is dankbaar moeder te zijn van drie fantastische tieners. Leanne geniet er erg van om Jezus en anderen op een authentieke en creatieve manier lief te hebben.

13

Erbij horen

Volgens het woordenboek betekent het Engelse woord 'belong': 'geschikt, passend of gunstig zijn, eigendom zijn van een persoon of ding'.

Niemand houdt ervan zich alleen, ongeliefd en onthecht te voelen. God heeft ons geschapen om relaties te hebben, zodat we ons gewaardeerd voelen en deel uitmaken van iets groters. Het was nooit Gods bedoeling dat we alleen en zonder familie of vrienden zouden zijn. Dit blijkt in Genesis 2:18: 'De HEER God zei: 'Het is niet goed dat de mens alleen is, Ik zal een helper voor hem maken die bij hem past.'"

God heeft de mensheid geschapen en voorzieningen getroffen zodat we het gezelschap van anderen kunnen genieten. Het is belangrijk dat we bedenken dat we kinderen van God zijn, ook als we nadenken over de betekenis van ergens bij te horen. We zijn niet uitgesloten, we horen ergens bij: 'Erken het: de HEER is God, Hij heeft ons gemaakt, Hem behoren wij toe, zijn volk zijn wij, de kudde die Hij weidt (Psalm 100:3).' Dit bevestigt dat we het eigendom zijn van God. We horen bij hem, we worden niet buitengesloten door God maar 'Hij heeft ons gemaakt, Hem behoren wij toe'.

Door gebeurtenissen in ons leven kunnen we ons buitengesloten voelen, alsof we nergens deel van uitmaken en vergeten zijn. Dit is misschien wel onvermijdelijk in de uitdagingen van het leven. Maar onze uitdagingen veranderen niet waar we bij horen: we blijven Gods volk en 'de kudde die Hij weidt'.

'Van de HEER is de aarde en alles wat daar leeft, de wereld en wie haar bewonen' (Psalm 24:1). De psalm geeft ons een gevoel van richting, doel en vervulling. Niemand van ons wordt buitengesloten. Jij en ik maken deel uit van de 'wie haar bewonen'. Wij zijn geen wezen of verworpenen. Door de leiding van God horen we echt ergens bij. Echt er]bij horen is volledig gekend en geliefd worden.

Als we ontkennen wie we zijn en waar we bij horen heeft dat een negatieve invloed op ons leven. Dat kun je herkennen aan een laag zelfbeeld, gevoelens van hopeloosheid, angst en afwijzing. Als we begrijpen wat onze waarde is en bij wie we horen (God), kunnen we werk maken van die negatieve gedachten en ons dagelijks leven stabiliseren. We kunnen zekerheid vinden in de Schrift: 'Want Ik weet welke gedachten Ik over u koester' (Jeremia 29:11); 'Want Hij is het die ons gemaakt heeft' (Efeziërs 2:10).

Andere Schriftgedeelten bevestigen aan wie we toebehoren. Ze herinneren ons eraan dat we zijn geschapen door onze Hemelse Vader. Hij zorgt voor ons, verzekert ons door zijn woord dat we niet alleen zijn, maar dat we de Zijnen zijn.

Wat hebben we eraan als we weten dat we bij God horen? 'En als we zijn kinderen zijn, zijn we ook zijn erfgenamen: erfgenamen van God, samen met Christus. Want wij delen in zijn lijden om ook met Hem te kunnen delen in Gods luister' (Romeinen 8:17).

**'God heeft de mensheid
geschapen en voorzieningen
getroffen zodat we het
gezelschap van anderen
kunnen genieten.'**

Erfgenamen

Een erfgenaam is iemand die een erfenis ontvangt omdat hij of zij een kind is. Matthew Henry schrijft in zijn commentaar, 'In aardse erfenissen zijn alleen de eerstgeborenen erfgenamen; maar de kerk is een kerk vol eerstgeborenen, want zij zijn

allemaal erfgenamen. De hemel is een erfenis die alle heiligen ontvangen.' Dit gaat over Genesis 25:29-34, de geschiedenis van Esau die als eerstgeborene het eerstgeboorterecht ontvangt. Hij negeerde dit voorrecht volledig en verkocht het aan zijn jongere broer Jakob, die volgens de wet helemaal geen deel mocht hebben aan de erfenis. Maar als mede-erfgenamen met Christus is er geen eerste of laatste zoon, we zijn allemaal gelijk en delen in hetzelfde voorrecht en dezelfde voordelen.

Veiligheid

'Je kunt vertrouwen op de HEER, Hij beschermt je tegen hinderlagen' (Spreuken 3:26). Schapen die onbeschermd worden achtergelaten zijn kwetsbaar voor de wolven, maar met een herder die de wacht houdt zijn ze veilig. We voelen ons allemaal kwetsbaar en blootgesteld aan de kwade elementen om ons heen. De onzekerheid van het leven maakt ons vaak angstig. Rick Warren zei: 'Echte zekerheid is alleen te vinden in datgene wat nooit van je kan worden afgenomen, dat is je relatie met God.' Veiligheid is een van de grootste voordelen die we ontvangen als kinderen van God. Dit betekent niet dat we nooit aangevallen zullen worden. Het betekent dat we het vertrouwen hebben om onze angsten te verdrijven, omdat we niet alleen staan tegenover onze tegenstanders. Onze Hemelse Vader verdedigt ons, zijn kinderen, daarom geeft Hij aan ons dat wij erbij horen. Hij is niet partijdig of selectief, Hij heeft geen voorkeuren, maar Hij is rechtvaardig, gelijk en eerlijk.

Andere voordelen om over na te denken:

- Open communicatie: 'Jullie zullen Mij aanroepen en weer tot Mij gaan bidden, en Ik zal naar jullie luisteren' (Jeremia 29:12).

- Voorziening: 'Wie verschaft de raaf zijn voedsel wanneer zijn jongen God aanroepen, wanneer ze zonder voedsel rondzwerven?' (Job 38:41).
- Discipline: 'Maar als u die leerschool niet doorloopt zoals alle anderen vóór u, dan bent u geen kinderen, maar bastaards' (Hebreeën 12:8).

Majoor Marie Davis

CARIBISCH GEBIED

Gespreksvragen:

- Voel je je een onderdeel van wat God je heeft aangeboden?
- Begrijp je hoe waardevol je voor God bent?
- Wat ben je bereid te doen om ervoor te zorgen dat je geniet van de voordelen die God voor je in petto heeft?

Gebed:

Lieve Vader, geef ons de wijsheid om de belofte en geruststelling te aanvaarden die U ons hebt gegeven door uw woord, dat we aan U toebehoren, en dat U ons eeuwig liefhebt. Amen.

• • • • •

Majoor Marie Davis is geboren in Jamaica en is samen met haar man, majoor Desmond Davis, al 22 jaar officier van het Leger des Heils. Samen zijn zij ouders van twee kinderen, Abigail en Jeremy. Ze dienen als korpsofficieren voor de Havendale en Kintyre Corps in Oost-Jamaica en Marie is ook de Divisiesecretaris van Women's Ministries. Ze vindt het leuk om nieuwe vrienden te maken en naar atletiek te kijken.

14

Velden van mededogen: lessen uit Ruth

Ruth is mijn favoriete boek in de Bijbel. Ik heb het veel gelezen en erover gepreekt en ik moet zeggen dat ik elke keer iets nieuws leer! Ik hou van dit boek, omdat ik vind dat het veel weerspiegelt van wat Jezus (en het Nieuwe Testament als geheel) ons heeft geleerd over het zorgen voor anderen. Als we denken aan mensen met een beperking – wat kunnen we dan leren van Ruth en de andere personages?

Bereidheid om te veranderen/te leren (hoofdstuk 1)
Naomi blijft zonder man en zonder kinderen achter in een vreemde plaats. Hoewel ze niet letterlijk een beperking heeft, is zij in haar toestand in haar tijd erg kwetsbaar. Dus besloot ze terug te gaan naar haar geboorteplaats Bethlehem, ook al zou ze daar nog steeds kwetsbaar zijn. Haar schoondochters konden gemakkelijk bij hun families blijven, maar Ruth kiest ervoor om samen met haar schoonmoeder mee te gaan.

'Het is belangrijk dat we bereid zijn om meer te leren over hun wereld en bereid zijn om ons gedrag te veranderen zodat we hen beter kunnen helpen.'

In deze daad ligt onze eerste les: Ruths bereidheid om te veranderen. Als we omgaan met mensen met een beperking, is het belangrijk dat we bereid zijn om meer te leren over hun wereld en bereid zijn om ons gedrag te veranderen zodat we hen beter kunnen helpen!

Begrijpen we echt hoe moeilijk het is voor iemand in een rolstoel om een gebouw binnen te gaan dat geen toegangshelling heeft? Of voor ouderen die een rollator gebruiken om in een bus te stappen?

Zorg boven plicht (hoofdstuk 2)
De Israëlsche wet bekommerde zich om kwetsbare mensen in de samenleving. Veel wetten beschermden wezen, weduwen en armen. Iedereen wist van de maatregelen om deze 'rand' van de bevolking te helpen. Tijdens de oogst lieten de werkers bijvoorbeeld het achtergebleven graan achter, zodat de armen het konden komen oprapen.

Dit is wat Ruth doet zodat zij en Naomi voedsel hebben. Daarbij ontmoet ze de volgende persoon die ons iets kan leren: Boaz. Hij bezit het veld en laat, als elke goede Israëliet, mensen het achtergebleven graan oprapen. Maar gaat Boaz verder dan zijn normale plicht en hij zegt tegen zijn voorman dat hij Ruth extra graan moet geven, zodat er meer voor haar overblijft.

Vaak vinden we dat we al 'genoeg' doen voor de gehandicapten in onze gemeenschap. Misschien doneren we geld aan een liefdadigheidsinstelling of doen we vrijwilligerswerk. Maar zijn we bereid om verder te gaan? Hoe zou het eruit zien als we, zoals Boaz, de extra mijl gaan om ervoor te zorgen dat mensen krijgen wat ze nodig hebben? Ruth en Naomi hadden als weduwen weinig kansen in de samenleving, net als veel gehandicapte mensen vandaag.

De prijs betalen (hoofdstuk 3 en 4)
Naomi realiseert zich dat volgens de wet, Boaz hen nog meer zou kunnen helpen door hun eigendom te lossen en met Ruth te trouwen. Wanneer Boaz over deze

mogelijkheid hoort, zorgt hij ervoor dat alle juiste stappen worden ondernomen. Hij belooft Ruth dat hij voor deze zaak zal zorgen. Voor Boaz zijn woorden verplichtingen: op dezelfde dag dat hij het tegen Ruth zei, deed hij het. Nadat hij met haar getrouwd was, zorgden ze voor Naomi en kregen ze een baby.

Boaz was niet alleen maar 'praatjes', want hij was bereid de prijs te betalen om Ruth en Naomi te helpen. Hij deed dat niet alleen met graan, maar door zijn eigen leven te veranderen en ervoor te zorgen dat ze de steun kregen die ze nodig hadden. Mensen helpen gaat niet alleen over het geven van iets (geld, voedsel, enz.). Het gaat ook om dat wat we nog meer kunnen doen om hun situatie te veranderen. Voor mensen met een beperking is de beperking misschien niet te veranderen, maar hun omstandigheden kunnen wel veranderen! Onze woorden moeten gepaard gaan met toewijding. Soms moeten we onze comfortzone verlaten om tegemoet te komen aan de behoeften van mensen om ons heen.

Verzen om over na te denken: Filippenzen 2:3-4; Galaten 6:2.

Kapitein Marta Governo

SPANJE EN PORTUGAL

Gespreksvragen:

- Hoeveel weet je over de uitdagingen voor mensen met een beperking in jouw gemeenschap? Hoe zou je hen beter kunnen begrijpen?
- Hoe kan het boek Ruth ons inspireren om als christenen echt te zorgen voor mensen met een beperking?
- Hoe kunnen we ruimte maken voor mensen met een beperking om te dienen?

Gebed:

Lieve Heer, we zijn er soms schuldig aan dat ons leven vervreemd is van de behoeften van gehandicapten in onze gemeenschappen. Geef ons alstublieft een hart dat bereid is te leren, zorg te dragen voorbij de plicht en de prijs ervoor te betalen. Amen.

Kapitein Marta Governo is Portugees en dient als officier van het Leger des Heils in het Territorium Spanje en Portugal, waar ze ten tijde van het schrijven directeur was van het Dagopvang voor volwassenen in Porto. Ze is getrouwd en heeft een zevenjarige dochter. Lesgeven is een van haar favoriete onderdelen van het werk. Als ze moet opladen en opnieuw verbinding maken met God, houdt ze ervan om bij de oceaan te zitten.

15

Ras, cultuur en diversiteit: een kanaal van Gods glorie en eer

De beste manier om de uitdagingen van cultuurverschillen te voelen is opgroeien als kind van heilssoldaten. Ik herinner me het inpakken en uitpakken, elke drie jaar wanneer mijn ouders weer gingen verhuizen. We werden gedwongen om ons zo snel mogelijk aan te passen, contact te maken en weer verder te gaan. Dit was echter niet het meest uitdagende deel van de verhuizingen. De grootste uitdaging was om mezelf te vinden in een onbekende cultuur met bijbehorende sociale verwachtingen. Het was worstelen om de juiste balans te vinden, om jong te zijn en de vrijheid te hebben om te doen wat voor mij gebruikelijk was en tegelijkertijd in een voor mij ongebruikelijke cultuur te leven.

**'Als Gods volk moeten we
bidden voor het openen van
onze geestelijke ogen om het
leven te zien met Gods blik.'**

Als volwassene heb ik de culturele diversiteit op verschillende manieren ervaren. Ik heb twee maanden in Bangladesh gewoond, aan de grens met India, waar ik een team van jongeren heb begeleid terwijl we bezig waren met gemeenschapsontwikkeling. Als jonge zwarte vrouw, met lange, krullende vlechten en een Keniaans accent, was ik duidelijk 'zichtbaar' in de ogen van de gemeenschap. Ik herinner me dat ik naar huisbezoeken liep en kinderen bomen beklommen om een glimp van me op te vangen.

De meesten van hen hadden nog nooit een Afrikaan gezien en overal waar ik ging, volgden mensen mij. Dit klinkt misschien als een verhaal dat we in boeken lezen, maar het is een krachtige ervaring om op zo'n manier te maken te krijgen met het thema van anderen, ras en cultuur.

Als christenen moeten we in de gaten houden wat Gods doel is met mensen die we als anders beschouwen. We moeten de waarden van diversiteit waarderen zoals God dat gebiedt. Romeinen 15:7 herinnert ons eraan om elkaar te accepteren. Het fundament is lof en glorie voor God. Heb je ooit op deze manier aan anderen gedacht? Dat de diversiteit in wereldbeelden, verschillende rassen, onze eigen overtuigingen en geestelijke interpretaties bestaan voor Gods glorie? Ik heb deze tekst meerdere keren gelezen en ik denk dat het verwijst naar onze eigen overtuigingen over anderen.

We moeten beseffen dat onze waarneming van anderen weerspiegelt wie we ten diepste zelf zijn. Ik denk aan het rimpel-effect wanneer je een steen in water gooit: elke rimpel is verbonden met de bron. Als je denkt aan Romeinen 15:7 is er een verband tussen onze daden als gelovigen.

Jongeren van de huidige generatie groeien op met een ander begrip van hun eigen cultuur en van de wereldwijde jongerencultuur van onafhankelijkheid en technologie. Tegenover etnocentrisme, zien zij ras, cultuur en 'verschil' juist als kansen om te vieren en verbinden.

En jij? Wat geloof je over jezelf als je beseft dat Christus je heeft geaccepteerd? Verandert het de manier waarop je anderen ziet? Beïnvloedt het hoe je mensen behandelt die anders zijn dan jij? Op welke manieren heeft jouw acceptatie van anderen glorie gegeven aan God? Ben jij de bron van een rimpel-effect dat verandering teweegbrengt in het volk van God, tot eer van God? Of draag je bij aan het creëren van verdere verwijdering en scheiding van Gods volk omdat ze anders zijn?

Ik geloof dat we als Gods volk moeten bidden voor open, geestelijke ogen om het leven te zien zoals God het ziet. In de unieke schoonheid van verschillende rassen en culturen ligt de mogelijkheid voor lofprijs en aanbidding. Ik geniet van de schoonheid in de verschillende culturen die we in onze bijeenkomsten zien in voedsel, dans, kledij en liederen. Romeinen 15:7 herinnert ons eraan deze diversiteit te waarderen, anderen te beschouwen als een weg naar God voor lofprijs en het verheerlijken van Zijn heilige naam. Het gaat allemaal om Hem.

Het is goed om voor diversiteit te pleiten en vol vertrouwen te spreken over culturele verschillen. Laten we ijverig zijn om onrechtvaardige zaken die verbonden zijn aan ras en culturen te transformeren. Als zwarte vrouw heb ik enige stigmatisering ervaren vanwege de kleur van mijn huid, maar ik ben ook geroemd vanwege de kleur van mijn huid. Mijn ervaring in Bangladesh had niets te maken met racisme, maar had alles te maken met Gods lof en naam die zichtbaar werd, omdat ik er anders uitzag. Ik dacht nooit dat ik een zwarte meisje was, maar ik wist dat God me naar Bangladesh had gestuurd, omdat ik anders was. Daardoor werd iets van God zichtbaar, ik was een getuige voor zijn gelovigen daar.

Ik bezocht onlangs de VS tijdens de kerstperiode en zag voor het eerst sneeuw. De schoonheid ervan in de bomen en op de velden was adembenemend. Ik bewonderde de gazons en de kerstverlichting die was bedekt met sneeuw. Hoezeer ik er ook uitzag als een muffin door de winterkleden, het was niets vergeleken met de schoonheid die ik zag. Ik stopte om te bidden en God te bedanken voor de gelegenheid om een nieuwe wereld te zien, te ervaren wat mijn Amerikaanse vrienden zien. Voor hen was het normaal, maar voor mij was het een door God gegeven ervaring. Iets dat mij tot aanbidding bracht en een getuigenis om aan mijn Keniaanse vrienden te vertellen. Ik zag een vergelijkbare uitdrukking toen ik zelf vrienden ontving in Kenia en hen naar het giraffencentrum bracht. De verwondering op hun gezichten was kostbaar en hun getuigenis over hoe geweldig de schepping van God is, herinnerde me eraan om te waarderen wat voor mij normaal is.

Deze les in Romeinen 15:7 is er een die we moeten omarmen, die ons eraan herinnert onze verschillen in ras, culturen en traditie te accepteren. In onze verschillen accepteert Christus ons nog steeds. Als we dit weten, zouden we dan iemand kunnen veroordelen? Denk eens na over je leven, je werk en de verschillende soorten mensen die God je heeft gegeven. God heeft je opzettelijk geplaatst waar je bent. Hij heeft diversiteit om je heen geplaatst voor Zijn glorie en het zichtbaar worden van Zijn opperheerschappij.

Membre Vilika Birengo

KENIA OOST

Gespreksvragen:

- Hoe verschillend ben ik van de mensen waarmee ik werk/dien?
- Op welke manieren prijs ik God vanwege de diversiteit van mensen om me heen?
- Wat leert Romeinen 15:7 me over God en Zijn verlangen voor het dienstwerk waartoe Hij me heeft geroepen?

Gebed:

Vader, in de naam van onze Heer Jezus Christus, dank ik U voor de openbaring van uw woord, dat heel uw schepping en de schoonheid van diversiteit en verschil draait om U lof, glorie en eer te geven. Ik bid om wijsheid om deze zegen en openbaring door te geven aan degenen die naar mij kijken voor leiding. In Jezus' naam bid ik. Amen.

.....

Meble Vilika Birengo is Learning and Impact Specialist bij de International Social Justice Commission. Als zevende kind van wijlen majoor Daniel en majoor Mary Birengo is ze een heilssoldaat in de Nairobi Central Temple en heeft ze een passie voor leiderschapsontwikkeling. Ze is een trombonist, mezzosopraan en resident dirigent aan het Kenya Conservatoire of Music in Nairobi. Ze heeft een BSc in Leiderschap en Management en een MA in Monitoring en Evaluatie.

16

Anderen en toegankelijkheid

'Velen ontbreken aan tafel in het Koninkrijk van God omdat de Kerk geen toegang heeft geboden.'

Het zal je waarschijnlijk niet verbazen dat mensen met een handicap de grootste gemarginaliseerde groep vormen in de wereld en in de Kerk. Dit was al zo lang voordat Jezus op aarde liep en het is een zaak waar Hij in de Evangelieën regelmatig en indringend over spreekt. Hij herinnerde zijn luisteraars er vaak aan om ruimte te maken voor de 'others' van deze wereld - de uitgesloten, de tot zwijgen gebrachten, de geïsoleerden en afgewezenen.

We kennen waarschijnlijk allemaal wel mensen met een handicap in onze gemeenschappen die eenzaam zijn en verlangen naar verbondenheid. In Marcus 10:46-52 lezen we over zo iemand die om hulp roept en wordt genegeerd. Hij wordt tot zwijgen gebracht en naar de kant geduwd door mensen die geen tijd, geduld of genade hadden. Bartimeüs uit Jericho was blind en zijn handicap maakte hem automatisch een verschoppeling. Hij hoorde nergens bij. Net als velen met een handicap in die tijd had hij zijn vaste plek om te bedelen. Op een wonderlijke dag zou zijn plek langs de kant van de weg levensveranderend en leven-gevend zijn.

Marcus 10:47 zegt: 'Toen hij hoorde dat het Jezus van Nazareth was, begon hij te schreeuwen: "Jezus, Zoon van David, heb medelijden met mij!"' Door hem 'Zoon van David' te noemen, bevestigde de blinde man zijn geloof dat Jezus de Messias was. Zijn smeekbede irriteerde de mensen om hem heen,

die duidelijk vonden dat hij niet op zijn plaats was. Ze deden hun best om hem de mond te snoeren, maar hij hield vol en schreeuwde nog harder: 'Zoon van David, heb medelijden met mij!' Jezus stopte! 'Roep hem', zei hij (Marcus 10:49). De discipelen riepen hem - opspringend ging hij naar Jezus. Jezus stelde hem de eenvoudige vraag:

'Wat wilt u dat Ik voor u doe?' (vers 50). In geloof gaf Bartimeüs hem een eenvoudig antwoord, 'Rabboni, zorg dat ik kan zien' (vers 51). Hij had Jezus om alles kunnen vragen, maar hij vroeg om het ene ding dat voor verbondenheid zou zorgen. Jezus genas hem, en hij volgde Jezus op de weg.

De meeste mensen zouden zeggen dat de fysieke genezing van zijn zicht de belangrijkste gebeurtenis was tijdens die ontmoeting. Maar laten we overwegen dat het voor Bartimeüs misschien wel het belangrijkste voorval van dat moment en in zijn leven was dat hij zich bij de menigte kon voegen en Jezus kon volgen. Het was waarschijnlijk de eerste keer in lange tijd dat hij geen verschoppeling was. Hij had onmiddellijk toegang tot de gemeenschap die hem eerder had afgewezen. Het herstellen van zijn zicht betekende dat hij erbij hoorde. Stel je de emotionele en geestelijke genezing voor die hij op dat moment ervoer. We kunnen ons afvragen hoeveel mensen met een handicap vandaag de dag Jezus willen volgen, maar geen toegang hebben gekregen in de Kerk.

In Lucas 14:12-14 spreekt Jezus de Farizeeën aan. Ze zaten graag op de belangrijkste plek aan tafel en nodigden prominente gasten uit voor hun feestmalen. Jezus keek rond de tafel en merkte hoe de gasten de ereplaatsen kozen. Hij zei tegen de gastheer: 'Wanneer u een diner geeft, nodig dan geen vrienden, broers of zussen, of rijke burens uit; als u dat wel doet, kunnen zij u terugvragen en zo zult u

worden vergoed. Maar wanneer u een feestmaal geeft, nodig dan armen, kreupelen, verlamden, blinden uit, en u zult gezegend zijn. Hoewel zij u niet kunnen vergelden, zult u worden vergoed bij de opstanding van de rechtvaardigen.' Velen ontbreken aan tafel in het Koninkrijk van God omdat de Kerk geen toegang heeft geboden.

Debie Thomas schrijft in haar artikel 'Tafelmanieren' het volgende: 'Als we ons verzamelen aan Jezus' tafel, protesteren we tegen de cultuur van opwaartse mobiliteit en concurrentie om ons heen. Dit is niet gemakkelijk of rechttoe rechtaan; het vereist hard werken. Aan tafel gaan met God betekent kritiek op de pikorde van onze bestuurskamers, onze commissies en onze kerkpolitiek. Maar we zijn geroepen om dat te doen - onszelf vernederen en onze hoop vestigen op een radicaal ander koninkrijk... Waar we zitten zegt veel. De mensen die we uitnodigen zeggen iets over de inhoud van onze ziel.' Bedenk hoe je emotionele en spirituele genezing aan 'anderen' kunt bieden door plaatsen van verbondenheid te creëren.

Majoor Nancy Helms

USA WEST

Gespreksvragen:

- Kun je individuen met een handicap in jouw kerkelijke gemeenschap noemen die een prominente plaats aan tafel hebben? Kun je mensen noemen die ontbreken?
- Op welke manieren onderdrukken we mensen met een handicap onbedoeld? Hoe kunnen we ze een stem geven?
- Wie kennen we met een handicap aan wie we de vraag kunnen stellen: 'wat wil je dat ik voor je doe?'

Gebod:

Vader, Zoon en Heilige Geest,
terwijl we ons hart tot U richten,
help ons dan onze tafels tot
anderen te wenden. Amen.

Majoor Nancy Helms is moeder van vier, grootmoeder van vier, een liefhebber van de zee, fijnproever van chocolade, en een voortdurend werk in uitvoering. Ze is een officier van het Leger des Heils en momenteel dienend als territoriale spirituele vormingsfunctionaris en directeur van gehandicaptenzaken in het westelijke territorium van de Verenigde Staten. Haar tweede kind, Cameron, met een handicap, is haar grootste held in het leven en heeft een cruciale rol gespeeld in haar begrip van inclusie en verbondenheid in de wereld en in de Kerk. Hij heeft haar laten zien dat het enige dat echt telt, geloof is dat zich uit in liefde.

17

Vruchtdragende leerlingen

Zelfopofferende liefde overweegt altijd wat anderen nodig hebben. Als we het principe van zelfopofferende liefde zouden toepassen binnen onze gezinnen, dan zouden onze huizen vrij zijn van conflicten en in alles eer betuigen aan Jezus Christus. Hij kwam niet om gediend te worden, maar om te dienen en zijn leven te geven als losprijs voor velen.

Een leven zonder dienstbaarheid aan anderen zal uiteindelijk zijn betekenis verliezen. God heeft ons geschapen om te dienen. Hij heeft het in onze harten gegeven om nuttig te willen zijn en een doel te hebben dat groter is dan alleen voor onszelf te leven.

‘Op een dag gingen Petrus en Johannes zoals gewoonlijk omstreeks het negende uur naar de tempel voor het namiddaggebed. Men had ook een man die al sinds zijn geboorte verlamd was naar de tempel gebracht; hij werd daar elke dag neergelegd bij de poort die de Schone heet, om te bedelen bij de bezoekers van de tempel. Toen hij zag dat Petrus en Johannes de tempel wilden binnengaan, vroeg hij om een kleinigheid. Petrus richtte zijn blik op hem, evenals Johannes, en zei: ‘Kijk ons aan.’ De bedelaar keek naar hen op, in de verwachting iets van hen te krijgen. Maar Petrus zei: ‘Zilver of goud heb ik niet, maar wat ik wel heb, geef ik u: in de naam van Jezus Christus van Nazaret, sta op en loop.’ Hij pakte hem bij zijn rechterhand om hem overeind te helpen. Onmiddellijk kwam er kracht in zijn voeten en enkels. Hij sprong op, ging staan en begon te lopen. Daarna ging hij samen met hen de tempel binnen, lopend en springend en God lovend.’ (Handelingen 3:1-8).

Hoeveel mensen kom je elke dag tegen die moeilijke tijden doormaken en gewoon hopen dat iemand het opmerkt en hulp aanbiedt? Het eerste wat Petrus deed, was stoppen en de man naar hem en Johannes laten opkijken. Hierdoor plaatste hij de man op een gelijke positie met hen. Vrienden, als je een vruchtbare leerling wilt zijn, moet je persoonlijk naar anderen uitreiken en hen willen insluiten, ongeacht hun status of ras.

Het volgende wat Petrus deed, was de man vertellen dat hoewel hij geen geld had, hij hem zou aanbieden wat hij had. Wat had hij? Hij had Jezus Christus. Wat hebben wij dat we aan anderen kunnen aanbieden? We kunnen in dezelfde positie verkeren als Petrus en Johannes, zonder goud of zilver, maar we hebben Jezus in onszelf, die we kunnen delen met degenen die hem nog niet als hun persoonlijke redder hebben aanvaard.

Persoonlijke bediening aan anderen. Alledaagse gebeurtenissen in ons leven zijn van belang, omdat God ons wil gebruiken. Soms hebben we het gevoel dat we niet genoeg te geven hebben. Maar als we bereid en gehoorzaam zijn kunnen we de behoeften van andere mensen boven die van onszelf stellen.

De gebeurtenissen van het leven worden door de Almachtige gebruikt, dus we moeten ze zien als middelen in zijn hand. Het vereist ook dat ons denken in de richting van God beweegt en volledig afhankelijk is van Hem. In 1 Koningen 17:8-16 vertrouwde de weduwe zelfs met het beetje dat ze nog over had op God. Op die keus geeft God haar overvloedig: ‘Ze ... deed zoals Elia haar gezegd had. Zo was er elke dag voedsel voor Elia, voor de vrouw en haar gezin. Want de pot met meel raakte niet op en de oliekuik liep niet leeg, zoals de HEER had beloofd door Elia’ (verzen 15-16).

God gebruikt deze dagelijkse ontmoetingen om onze aandacht te trekken. Daardoor veranderen onze waarden, ons karakter en onze prioriteiten. Laten we nooit uit het oog verliezen dat de gebeurtenissen die ons testen, vaak de middelen worden waardoor God ons kan gebruiken in de dienst aan anderen. De behoefte van Elia werd een middel om in de behoeften van de weduwe en haar zoon te voorzien.

'Als je een vruchtbare leerling wilt zijn, moet je persoonlijk naar anderen uitreiken en hen willen insluiten, ongeacht hun status of ras.'

Dus we moeten nooit uit het oog verliezen dat we hier niet alleen voor onszelf zijn, maar ook voor anderen.

Op Christus gaan lijken betekent dat we zelfs in onze pijn aan anderen moeten denken en hoe God ons wil gebruiken. We bevinden ons in een samenleving die gericht is op wat het beste is voor mij, ongeacht anderen. Het draait allemaal om wat het beste is voor mijn carrière, mijn geluk, mijn veiligheid, mijn betekenis. Het denken aan anderen vereist dat we niet alleen naar onze eigen behoeften kijken, maar ook naar de behoeften van anderen.

Jezus roept ons op Hem te volgen in een leven van dienen van anderen.

Majoor Rachel Kandama

ZAMBIA

Gespreksvragen:

- Met hoeveel verloren mensen werk je samen? Neem je de tijd om ze over Jezus te vertellen?
- Als God aan jouw behoefte voldoet, hoe wil hij jou dan gebruiken om aan de behoefte van anderen te voldoen?

Gebed:

Lieve Heer Jezus, help ons door uw goede geest om als uw discipelen mensen zonder discriminatie te benaderen. Help ons om een hart te hebben dat anderen eerst prioriteit geeft, want vaak hebben we de behoefte van anderen over het hoofd gezien. Heer, help ons te leven volgens de norm van uw liefde terwijl we ons inspannen om anderen te dienen. Amen.

Majoor Rachel Mwiinga Kandama dient sinds 2005 in de Visionaries Session. Ze heeft gediend in korpsen, de opleidingsschool, het THQ en in divisie benoemingen. Ze dient momenteel als territoriale jeugd- en kandidatenfunctionaris. Rachel heeft een diploma in maatschappelijk werk en is getrouwd en heeft drie kinderen: Kalinda, 17; Joshua, 7; en Emmanuel, 3. Ze houdt van zingen en dansen op gospelmuziek.

18

Hoop in moeilijke tijden

Job had een goed leven, tien kinderen, goede vrienden, veel bedienden, goede gezondheid en grote rijkdom. Op een dag verloor hij alles. Eigenlijk verloor hij niet alles, zijn geliefde vrouw was nog steeds aan zijn zijde. Je zou hopen dat ze enige troost voor hem was.

Maar de vrouw van Job zei: 'Waarom blijf je zo onberispelijk? Vervloek God toch en sterf' (Job 2:9). Ze was niet echt een bemoedigend persoon! Misschien zouden we wel medelijden moeten hebben met de vrouw van Job, ze had immers ook haar kinderen, haar huis en haar rijkdom verloren. Ze reageerde zo vanwege haar eigen pijn.

Job had ook drie vrienden om hem te steunen. Het eerste dat ze deden, was bij hem zitten in stilte. 'Zeven dagen en zeven nachten bleven ze naast hem op de grond zitten zonder iets tegen hem te zeggen, want ze zagen hoe vreselijk hij leed' (Job 2:13).

Als iemand die we kennen verdriet heeft ervaren, vooral een onverwacht tragisch verlies, vragen we ons misschien af welke troostende woorden we kunnen brengen. Maar we hoeven niets te zeggen. Zoals de vrienden van Job laten zien, is het zeer krachtig om er gewoon te zijn. Luisteren naar het verhaal van pijn en angst van een persoon toont dat je om hem geeft. Comfortabel zijn met stilte geeft ruimte om te luisteren naar de fluistering van de Heilige Geest.

Het volgende wat de vrienden van Job deden, was hem aanmoedigen: 'Je woorden richtten hem die struikelde weer op, aan knikkende knieën gaf je nieuwe kracht' (Job 4:4).

Ze zeiden: 'Ik weet dat dingen nu slecht zijn, maar herinner je je hoeveel je mensen in het verleden hebt geholpen'. Als je werkt met mensen die zeer terneergeslagen zijn, kan het nuttig zijn om ze te herinneren aan tijden in het verleden waarin God door hen werkte om anderen te helpen. Soms kunnen herinneringen aan het verleden troost en

bemoediging brengen. Het kan ons eraan herinneren dat het leven niet altijd moeilijk was en dat er hoop is voor de toekomst.

Vervolgens gaven de vrienden van Job hem wat advies: 'Ik zou me in jouw plaats tot God wenden, aan Hem zou ik het oordeel overlaten' (Job 5:8).

De vrienden van Job vertellen hem te bidden tot God. Wanneer we werken met mensen die ontmoedigd of depressief zijn, kunnen we wijzen op de prachtige rijkdommen van de hemel. We kunnen onze vriend er voorzichtig aan herinneren dat ze al hun zorgen bij God mogen brengen, omdat Hij voor hen zorgt (1 Petrus 5:7). Vaak brengt gebed troost en vrede aan mensen die zich zorgen maken, angstig en ontmoedigd zijn.

In de tussentijd was dit de realiteit van Job: 'Als ik ga slapen, vraag ik: "Wanneer sta ik weer op?" Maar de avond duurt en duurt en onrust vervult me tot de dageraad. [...] Ik kan niet meer, ik zal niet eeuwig leven; laat mij toch met rust, mijn dagen zijn al vluchtig"' (Job 7:4, 16).

Jobs nachtrust is verstoord: woelen en keren, intens verdriet, 's nachts wakker liggen. Hij maakt zich de hele nacht zorgen over zijn situatie, hij wil alleen zijn, hij voelt dat het leven geen betekenis of doel heeft. Dit zijn symptomen van verdriet, verlies, depressie of angst. Veel mensen ervaren deze symptomen in hun leven. Job laat ons zien hoe we met deze moeilijkheden kunnen omgaan.

Zelfs in zijn wanhoop geeft Job God niet op. Ook al voelt hij alsof zijn leven op dat moment geen doel heeft, Job klampt zich vast aan God omdat zijn leven ervan afhangt. Sprekend over God zegt hij: 'Hij wil me zeker doden -, ik deins niet terug' (Job 13:15).

Onthoud, God wil dat we al onze lasten op Hem werpen, omdat Hij voor ons zorgt.

'Wanneer we werken met mensen die ontmoedigd of depressief zijn, kunnen we wijzen op de prachtige rijkdommen van de hemel.'

Job weet waar hoop vandaan komt. Veel mensen ervaren pijn en teleurstelling in het leven, en soms verliezen ze de hoop op God. Ze denken dat God niet om hen en hun omstandigheden geeft. Maar als we de evangeliën lezen, zien we dat Jezus vaak met mededogen wordt bewogen voor mensen. Als we Jezus zien huilen bij het graf van Lazarus, zien we de weerspiegeling van God die ons verdriet voelt. Hoewel we wanhoop en angst ervaren, betekent dit niet dat God niet geeft. Onze pijn betekent dat we leven in een zondige en gebroken wereld en Gods hart is er ook door gebroken.

Terwijl hij nog midden in zijn verwoestende omstandigheden zat, zegt Job: 'Ik weet: mijn redder leeft, en Hij zal ten slotte hier op aarde ingrijpen. Hoezeer mijn huid ook is geschonden, toch zal ik in dit lichaam God aanschouwen' (Job 19:25-26).

Dit getuigt van zoveel geloof - wat er ook gebeurt in mijn leven, ik weet dat mijn Verlosser leeft! En zelfs als dit sterfelijke lichaam wordt vernietigd, zal ik met Hem leven. God heeft het leven van Job gebruikt om mensen die door de donkerste tijden gaan te bemoedigen.

• • • • •

Majoor Robyn Black is korpsofficier bij Auburn Corps en in Sydney. Robyn houdt van mensen en houdt van Jezus en gelooft dat er geen groter plezier in het leven is dan te dienen in Jezus' naam.

Hij zal ook door ons leven dienen, zelfs in onze donkerste tijden, als we vasthouden aan hoop in Jezus.

Majoor Robyn Black
AUSTRALIË

Gespreksvragen:

- **Bespreek de reacties van de vrouw van Job en zijn vrienden. Wat was nuttig? Wat was niet nuttig? Hoe kun je iemand helpen die moeilijke omstandigheden doormaakt, als ze zeer terneergeslagen zijn?**
- **Heb je een vriend die zich momenteel in zeer moeilijke omstandigheden bevindt? Zou je voor hen kunnen bidden en namens hen bij God kunnen pleiten?**
- **Misschien heb je zelf angst of depressie ervaren en het gevoel gehad dat het leven geen betekenis heeft? Is er iemand, een vertrouwde vriend zoals Job had, waarmee je zou kunnen praten en bidden?**

Gebed:

Heilige Vader, we zijn dankbaar dat U ons kent en voor ons zorgt. U bent onze hoop omdat we weten dat onze Verlosser leeft! Amen

19

De houding van een vrouw

De film 'Inside Out' toont de verschillende emoties van de 11-jarige Riley: vreugde, ontmoediging, angst en boosheid. Wanneer ze ontmoedigd is, buigt ze meestal voorover. Haar uiterlijke houding weerspiegelt haar innerlijke stemming. Angst, ontmoediging, depressie, moeilijke dingen die we dragen buigen ons vaak letterlijk voorover. We zien dit bij de vrouw in Lucas 13:10-17.

De gebogen vrouw (Lucas 13:11)

Achttien jaar lang was deze vrouw voorovergebogen door een geestelijke kracht. Haar fysieke houding herbergde mogelijk gevoelens van depressie, isolatie, verlegenheid en een laag zelfbeeld. Hoe vaak hebben we ons zo gevoeld als moeilijkheden ons overweldigen, wanneer we onszelf vergelijken met anderen? Maar na achttien jaar kwam de tijd voor een glorieuze ontmoeting met Jezus.

**'Het resultaat van
goddelijke genezing gaat
verder dan lichamelijk
welzijn; het is geestelijke
en emotionele genezing.'**

Jezus zorgt voor anderen (Lucas 13:12-13)

A. Jezus 'zag'. Hoewel er veel mensen om Jezus heen waren, zag Hij de behoefte van deze vrouw. We kunnen er zeker van zijn dat God om ons geeft, onze behoeften ziet en zich bezighoudt met het oplossen van onze beproeving.

B. Jezus 'riep haar'. Hoewel de Bijbel haar naam niet noemt, riep Hij haar; dat doet ertoe. Wanneer de Heer ons roept, kent Hij ons en heeft Hij tijd voor ons in onze dagelijkse zorgen. Laten we rusten in zijn alwetendheid: God weet alles.

C. Jezus 'zei tegen haar'. In het aanspreken van haar, heeft Hij aandacht voor een vrouw die in die tijd als van weinig belang werd beschouwd. God spreekt ons nu aan door de Bijbel, en geeft ons troost en aanmoediging in tijden van beproeving. Laten we naar zijn Woord kijken om gevuld te worden met zijn kracht.

D. Jezus 'raakte haar aan'. Hij gaat een stap verder dan zien, roepen en zeggen; Hij legt zijn handen op haar. Een aanraking die het leven van deze vrouw volledig veranderde. Hoe velen van ons hebben die speciale aanraking van onze Heer gevoeld? Alleen door naar Jezus te gaan, zullen we in staat zijn die aanraking te voelen.

E. Jezus 'genas haar'. Ze zal niet langer voorover gebogen lopen; haar houding veranderde, ze richtte zich op, haar gezicht weerspiegelde vreugde en verbazing, en ze begon God te verheerlijken en te prijzen. Die verlegenheid veranderde in vreugde en zang. Het resultaat van goddelijke genezing gaat verder dan lichamelijk welzijn; het is geestelijke en emotionele genezing.

De zelfzuchtige en boze religieuzen (Lucas 13:14-17)

A. De synagoge leider was verontwaardigd, omdat Jezus op de sabbat had genezen. Hij had een egocentrische houding. Sommige mensen zullen altijd weigeren hun geestelijke ogen te openen en zich verzetten tegen God en zijn volk.

B. Ze beoefenden verkeerde waarden. Het is belangrijker om voor anderen en hun behoeften te zorgen dan de sabbat te houden. Jezus zei dat als een os of een ezel naar water kan worden geleid op de sabbat, waarom dan niet de vrouw bevrijd van wat haar bond?

C. Ze waren in verlegenheid gebracht. Jezus gebruikte harde woorden tegen Zijn tegenstanders: 'Huichelaars!' Jezus verdedigt de positie van deze vrouw, beschimpt de tegenstanders met gezag, vernedert hen voor het volk, 'maar het volk was blij met al de wonderlijke dingen die Hij deed'.

Laten we anderen vertellen over zijn wonderen in ons leven. Denk aan hoeveel wonderen God in jouw leven heeft verricht: toen Hij jouw gebed voor genezing beantwoordde, toen Hij voorzorg in tijden van schaarste, toen Hij je werk gaf. Hij heeft je beschermd bij dat ongeluk, troost gebracht te midden van tegenspoed en vrede gegeven te midden van de storm. Heb je Hem erkend? Heb je Hem bedankt? Heb je Hem geprezen? Als je nog steeds voorover gebogen bent, ondergedompeld in je zorgen en behoeften, nodig ik je uit om naar Jezus op te kijken, naar zijn stem te luisteren en zijn liefdevolle aanraking te voelen.

Majoor Sarai Ortiz

MEXICO

Gespreksvragen:

- Denk aan de wonderen in jouw leven en verhoorde gebeden. Wanneer heb je voor het laatst de Heer bedankt voor alles wat Hij heeft gedaan?
- Overweeg je houding. Is het een ware weerspiegeling van je innerlijke gesteldheid?

Gebed:

Vader, ik erken uw kracht en liefde voor mij; U roept mij bij mijn naam omdat U mij kent, U kent mijn behoeften en zorgen. U kent mijn gebreken, en toch houdt U van mij en vergeeft mij. Leid me naar de overwinning met de kracht die alleen U kunt geven. Ik erken dat alleen U mij vrede, wijsheid en gezelschap kunt bieden wanneer ik me alleen voel. Als ik opsta, moge het zijn om U te prijzen, anderen te dienen en U te eren met mijn daden. Laat mij rekening houden met degene die naar U moet luisteren en door U aangeraakt moet worden. In de naam van Jezus. Amen.

• • • • •

Majoor Sarai Ortiz heeft 25 jaar gediend als officier met haar man; ze maken deel uit van de Messengers of God's Love Session. In haar huidige functie dient zij in de vluchtelingenopvang in Tijuana aan de noordelijke grens van Mexico met de Verenigde Staten. Zij is moeder van vier kinderen die Jezus als hun Verlosser kennen en ze is erg blij grootmoeder te zijn van twee prachtige kleindochters. Sarai is geïnspireerd door het levensvoorbeeld van haar gepensioneerde officiersouders en hun 39-jarige staat van dienst.

20

Overvloedige verkwikking voor allen

“Anderen” – het is een beschrijving van Jezus’ leven, een voorbeeld voor ons om te volgen.’

Het Meer van Galilea bevindt zich in Noord-Israël. Dit meer bruist van leven: dieren en planten. Mensen vissen al duizenden jaren in deze zee. Het is een zee van leven. Ongeveer 105 kilometer naar het zuiden ligt echter de Dode Zee. De Dode Zee is ongeveer negen keer zouter dan de oceaan. In deze zoutconcentratie kunnen dieren en planten niet overleven.

Hoe kan het dat het ene bruist van leven terwijl het andere bekendstaat als de Dode Zee? Het Meer van Galilea wordt gevoed vanuit het noorden en stroomt op zijn beurt naar de Jordaanrivier in het zuiden. Water komt binnen, water gaat naar buiten. De Dode Zee heeft echter alleen water dat naar binnen stroomt en niet naar buiten.

De ene zee ontvangt en geeft. De andere neemt alleen.

We zijn ons bewust van deze waarheid met ons lichaam. Als wat ik binnenkrijg meer is dan de energie die ik gebruik, dan weet ik dat ik een probleem heb. Ik ga aankomen en krijg last van hoge bloedsuikerspiegel, een ongezond hart, een hoog cholesterol, enzovoort. Ik moet geven, bewegen en mijn spieren gebruiken. Dan zal ik gezond en sterk zijn. Als ik alleen maar opneem, word ik ziek, maar door te geven word ik gezond.

In de natuur zien we dat een naar binnen gerichte focus dood, duisternis en ziekte met zich meebrengt, terwijl er bij geven, leven, licht en gezondheid is. Het is niet alleen een natuurlijk principe, maar ook een geestelijk principe dat ons door God is gegeven.

We zien dit in zijn uiterste vorm bij Jezus in Filippenzen 2:6-11: ‘Hij, die de gestalte van God had, maakte er geen aanspraak op aan God gelijk te zijn, maar deed afstand van zijn positie en nam de gestalte aan van een dienaar. Hij werd gelijk aan de mensen, en als mens verschenen heeft Hij zich vernederd en werd gehoorzaam tot in de dood – de dood aan het kruis. Daarom heeft God Hem hoog verheven en Hem de naam geschonken die elke naam te boven gaat, opdat in de naam van Jezus elke knie zich zal buigen, in de hemel, op de aarde en onder de aarde, en elke tong zal belijden: ‘Jezus Christus is Heer,’ tot eer van God, de Vader.’

‘Anderen’ – het is een beschrijving van Jezus’ leven, een voorbeeld voor ons om te volgen. Keer op keer lezen we het in Gods opdracht aan de kerk, aan degenen die het voorbeeld van Jezus zouden volgen door zich te bekommeren om anderen van alle generaties. Jong, oud en alles daartussenin, we worden allemaal geroepen om hen te dienen zoals Jezus dat deed. Kijk naar deze verzen: Filippenzen 2:4; 1 Korintiërs 10:24; Efeziërs 5:21; Matteüs 20:28. Geven om ‘anderen’ is het leven van een radicaal leven. Het is niet gemakkelijk. Het gaat tegen de cultuur in, omdat we in een wereld leven die zelfgericht is. Zoveel eigenbelang, mijn rechten, mijn aanspraken, mijn comfort.

Wat een uitdaging voor ons om op 'anderen' gericht te zijn. Want als ik anderen verfris, verfris ik mezelf. Een oude Hebreeuwse naam van God is El Roi - de God die ziet. Onze God ziet ons. En Hij belooft degenen te belonen die voor anderen leven (Psalm 149).

Matteüs 10:42: 'En wie een van deze geringe mensen een beker koel water te drinken geeft alleen omdat het een leerling van Mij is, Ik verzeker jullie: die zal zeker beloond worden.'

Lucas 6:35: 'Nee, heb je vijanden lief, doe goed en leen geld aan anderen zonder iets terug te verwachten; dan zullen jullie rijkelijk worden beloond, en zullen jullie kinderen van de Allerhoogste zijn, want ook Hij is goed voor wie ondankbaar en kwaadwillig is.'

Wanneer we in ons leven Jezus kennen en ervaren en voor anderen zorgen, doen we dat niet vanuit een gevoel van tekort, maar vanuit een gevoel van veiligheid, rijkdom, volheid en liefde. Het Meer van Galilea overstroomt vanuit zijn overvloed en we kunnen anderen liefhebben, omdat we geliefd zijn, hoop hebben en weten dat we bij God horen. Want we hebben een God die ons ziet en we zullen verfrist worden terwijl we anderen verfrissen.

Majoor Tracy Briggs

AUSTRALIË

Gespreksvragen:

- Op welke manier heb je voordeel gehad van het helpen van iemand anders?
- Welke goddelijke voorrechten gaf Jezus op? Wat gaf Jezus op voor jou? Wat was Gods reactie?
- Op welke manieren vertoon je egoïstisch gedrag? Hoe overwin je dit?
- Wat is een manier waarop je jouw vaardigheden, kennis, bezittingen, liefde of tijd voor anderen van alle generaties kunt gebruiken deze week?

Gebod:

Toon mij, Heer Jezus, degenen die ik vandaag mag verfrissen en help me de moed te hebben om ernaar te handelen. In Jezus' naam. Amen.

• • • • •

Majoor Tracy Briggs is 30 jaar getrouwd met een godvrezende, leuke, fantastische man. Samen hebben ze drie prachtige kinderen, twee dochters en een zoon, en een lieve schoondochter en schoonzoon. Ze hebben de meest prachtige 18 maanden oude kleinzoon die een ware zegen is! Samen zijn ze 27 jaar officier en ze vinden het heerlijk om samen God te dienen. Tracy is een regio-officier in Northern New South Wales.

21

Voor alle generaties

Deze Bijbeltekst wordt meestal - en terecht - gebruikt om uit te leggen waarom we in de kerk rekening moeten houden met elkaars, door de Geest gegeven, gaven: iedereen wordt gewaardeerd en voor iedereen is aandacht, omdat hun gaven zijn gegeven om de kerk te helpen haar volledige potentieel te bereiken.

Er zijn programma's met uitgebreide vragenlijsten om ons te helpen ontdekken welke geestelijke gaven we hebben. Voor sommigen helpen deze programma's om hun kerkelijke bediening vorm te geven, maar voor anderen kan het aanvoelen als een test zonder veel opvolging. Ik heb, zowel als heilssoldaat als korpsofficier, gemerkt dat mensen die enthousiast waren over zo'n test vaak minstens 30 jaar oud waren. Jongeren werden wel gevraagd, maar vaak niet aangemoedigd als ze vergaten of geen zin hadden (afhankelijk van wie het over deze jongeren had) om de vragenlijst in te vullen. Dus was onze 'visie' voor de komende jaren voornamelijk gebaseerd op de input van mensen die niet onze hele kerkelijke gemeenschap vertegenwoordigden.

Ik schaam me nu een beetje, want ik geloof ik dat we deze Bijbeltekst kunnen toepassen op het onderwerp 'generatiediversiteit'. Het lichaam van Christus is niet alleen de som van zijn gaven, maar de som van alle mensen die gaven hebben.

Om dit een beetje duidelijker te maken, wil ik de termen 'multigenerationele bediening' en 'intergenerationele bediening' gebruiken. Adcock¹ legt uit dat multigenerationele bediening plaatsvindt wanneer alle generaties feitelijk in dezelfde ruimte zijn, maar niet met elkaar omgaan of mengen. Denk aan een korps waar tijdens de eredienst de kinderen naar hun eigen bijeenkomst gaan. Of wanneer na de eredienst koffie en thee worden gedeeld en het lijkt alsof iedereen goed met elkaar omgaat, maar als je van een afstand kijkt, merk je dat de oudere mensen alleen met elkaar praten, de ouders

met degenen die ook kinderen hebben, de muzikanten met de muzikanten en dat de tieners ergens in een hoekje zitten en hun eigen gang gaan, enzovoort. Nu moedigt intergenerationele bediening generaties aan om kruisverbindingen te maken: mensen blijven niet alleen bij degenen met wie ze zich het meest op hun gemak voelen - hun eigen groep en/of generatie, maar ze hebben 'de ruimte overgestoken' om met elkaar te praten.

'We moeten rekening houden met elkaars, door de Geest gegeven, gaven.'

In de Bijbel kunnen we meerdere voorbeelden vinden van intergenerationele relaties:

- Paulus die zei dat Timotheüs niet geminacht mag worden vanwege zijn jeugd, maar hem aanmoedigde om zijn gemeenschap te leiden (1 Timotheüs 4).
- Eli, die Samuel hielp nadat deze uitleg nodig had over wie hem midden in de nacht riep. Later begeleidde Samuel van David, die - als jongste zoon - door zijn eigen vader niet als waardig werd beschouwd.
- Naomi die Ruth instrueerde en begeleidde in de gebruiken van het volk Israël. Ruth, een vreemdeling uit Moab, bleek de overgrootmoeder van David te worden.

1. Adcock, G. (2020) The Essential Guide to Family Ministry (p. 105-p. 118)

In plaats van te kijken naar de mogelijkheden die verschillende generaties kunnen bieden, richten we ons vaak op de dingen die een bedreiging vormen voor wat onze eigen generatie dierbaar is. Bijvoorbeeld: oudere generaties hebben jarenlang gebouwd aan de 'status quo' en voelen zich bedreigd door de 'volgende generatie'. Jongere generaties kunnen deze houding zien als een obstakel voor vooruitgang en innovatie.²

Door de hele Bijbel heen zien we dat God generaties zowel tot zichzelf als tot elkaar roept. Moeten we niet dat voorbeeld volgen door voor elkaar te zorgen en te waarderen wat elke persoon aan de gemeenschap kan bijdragen? Wanneer hebt u voor het laatst contact gezocht met iemand van een andere generatie en echt geluisterd - zonder agenda - gewoon om ze te leren kennen? Wanneer hebt u voor het laatst iemand uitgenodigd om van u te leren - of om u te onderwijzen?

Waar te beginnen? Adcock biedt enkele startpunten om te overwegen in uw verlangen om echt 'het lichaam van Christus te weerspiegelen, waarvan ieder van u een deel is' (1 Korintiërs 12:27).

Startpunten:

1. Samenkomen: wanneer en waar zijn verschillende generaties in dezelfde ruimte? Probeer dit momenten van begrip en toenadering te maken - een gevoel van één lichaam te creëren. Zoals bij de feesten in het Oude Testament: een gezamenlijke maaltijd waar iedereen welkom is zoals ze zijn en zo in feite een goddelijke stam weerspiegelen.

2. Relaties opbouwen: verbind! Door met elkaar te praten, krijg je meer begrip van wat het betekent om oud(er) of jong(er) te zijn in deze tijd. Wat betekent het voor jou om een discipel van Christus te zijn?

3. Aanbidding versterken: dit gaat niet over het toevoegen van nog een andere of andersoortige aanbiddingsbijeenkomst. Het gaat erom de juiste mentaliteit te hebben in heel het korpsleven: 'iedereen, ongeacht leeftijd, kan toegang krijgen en zich onderdeel voelen van de "stam" of gemeenschap, in staat zowel om ondersteuning te ontvangen wanneer nodig, als om te dienen ten behoeve van anderen. Het gaat erom dat elk lid, van de jongste tot de oudste, erkent dat ze deel uitmaken van een gemeenschap met anderen en de mogelijkheid heeft om actief deel te nemen.'³

4. Leiderschap: We hebben mensen van alle generaties in leiderschap nodig. Autoriteit kan een gedeelde verantwoordelijkheid zijn - alle leeftijden hebben veel te ontvangen en aan elkaar te bieden. Betrek jonge mensen erbij. Nodig ze niet alleen uit om af en toe hun mening te delen, maar laat ze beslissingen nemen.

2. Satterwhite, A.L. (28 mei 2020) <https://outcomesmagazine.com/embracing-generational-diversity/>

3. Adcock, G. (2020) The Essential Guide to Family Ministry (p. 105-p. 118)

'God nodigt ons uit om met Hem samen te werken, terwijl Hij oneindig veel meer doet dan we ooit zelf zouden kunnen bedenken. Jij en ik zijn niet beperkt tot onze individuele hoop en dromen, hoe opwindend die ook mogen zijn.'

- Marcus Overstreet

Kapitein Willeke van der Woude-van de Venis
NEDERLAND, TSJECHIË EN SLOWAKIJE

Gespreksvragen:

- Waar zit uw korps op het spectrum tussen multigenerationeel en intergenerationeel?
- Kijkend naar de genoemde startpunten: wat denkt u dat God u als eerste wil laten aanpakken? Met wie moet u een gesprek voeren om dit proces te starten?

Gebod:

Heer, moge U verheerlijkt worden door de generaties heen. Help ons om elkaar te zien door uw liefdevolle ogen. Amen.

• • • • •

Kapitein Willeke van der Woude-van de Venis heeft gediend als korpsofficier en als geestelijk verzorger. Ze werkt nu voor Geloven in de buurt. Haar drie volwassen kinderen studeren aan de universiteit/college en wonen nog steeds thuis. Willeke heeft een passie voor mensen.

